

เสียงเพลงอีกทีก็ดังลอดออกมาจากโซนวีไอพีริมทะเลของ
โรงแรมหรูระดับห้าดาวเป็นระยะๆ วันนี้โรงแรมชื่อดังริมหาดในนคร
ลอสแอนเจลิสแห่งนี้ถูกמהให้เป็นสถานที่จัดงานปาร์ตี้ส่งท้ายปีของ
ลูกชายเจ้าของโรงแรม ที่ขึ้นชื่อว่าเป็นทายาท แต่ไม่ได้สนใจที่จะ
สืบทอดดูแลกิจการต่อจากบิดาแต่อย่างใด ยังคงใช้ชีวิตเจ้าสำราญ
สนุกสนานไปวันๆ

นักข่าวหลายสำนักให้นิยามว่าเขาเป็นตัวแสบของวงการ แต่ก็
ชอบนำเสนอสาวด้านลบเขาเสียเหลือเกิน ไม่ว่าเขาจะขยับตัวทำอะไร
ก็มักถูกจับไปเป็นข่าวเสมอ ตั้งแต่คงดารา นางแบบ ปาร์ตี้กับเหล่า
คนดัง การโพสต์ข้อความลงโซเชียลมีเดียล้วนแล้วถูกนำมาเป็น
ประเด็นทั้งสิ้น

ตอนนี้ชายหนุ่มเจ้าของงานกำลังลอยคออยู่ในสระว่ายน้ำโดย
มีสาวสวยในชุดบิกินีขนาบข้าง มือข้างหนึ่งของเขาถือขวดเครื่องดื่ม
ส่วนอีกข้างโอบกอดร่างอวบอัดของสาวสวยในชุดบิกินีสีส้มตัวจิ๋ว

“เดนนิสคะ ขึ้นห้องกันดีกว่า” หญิงสาวร่างอวบกระซิบข้างหู
หนุ่มเจ้าเสน่ห์

เขาฟังแล้วยิ้ม กระซิบตอบบางอย่างกับเธอไป ส่งผลให้หญิง

สาวคนนั้นก้มลงจุมพิตหนุ่มเจ้าของงานอย่างดูดีมี แทรกเรียวลิ้นเข้าไปในปากเขา โอบกอดรอบลำคอแกร่ง ใช้เรียวขาามเกี่ยวเอวที่สวมกางเกงว้ายน้ำอย่างหมิ่นเหม่เอาไว้ เบียดกระช้ำอกอวบเข้าหาอย่างไม่ถือเนื้อถือตัว

“ที่รักคะ ขึ้นจากสระแล้วไปสนุกต่อข้างบนกันดีกว่า” สาวสวยออกฉ้อนเมื่อเครื่องเริ่มติด ความรู้สึกวาบวามในกายส่งผลให้เธอเบียดกระช้ำและบดจูบเขาดูดีมีขึ้น

ยังไม่ทันที่เดนนิสจะตอบตกลงหรือปฏิเสธ สาวสวยอีกคนก็แหวกว่ายเข้ามาหาคนทั้งคู่ ไม่สนใจาเรียวที่เกี่ยวเอวเดนนิสแม้แต่น้อย เธอเบียดตัวเองเข้ามาใกล้แล้วคว้าคอชายหนุ่มให้โน้มลงไปจูบกับเธออย่างเร่าร้อน!

“เฮลโหล ที่รัก” เธอทักหลังจูบเขาหนักๆ แถมยังกัดริมฝีปากล่างเขาเบาๆ ก่อนจะยอมปล่อยออก

“แมนดี้ สบายดีไหม ไม่ได้เจอกันนานเลยนะ” เดนนิสเอ่ยทักทายหลังจากที่ริมฝีปากเขาวางจากการจุมพิตของสองสาวที่อยู่เคียงข้าง อแมนด้าคืออดีตคู่ควง หรือเรียกว่าคู่ขาจะถูกกว่า แม้จะเลิกรากันไปนานแล้ว แต่ทั้งคู่ก็ยังวนเวียนมาเจอกันตามงานปาร์ตี้ของคนดังอยู่เรื่อยๆ

“คุณนี่ะ ไม่เคยขาดสาวๆ เลยจริงๆ” อแมนด้าเหลือบตามองสาวหุ่นอวบในชุดหมิ่นเหม่นั้นอย่างเหยียดๆ ซึ่งกอดแขนหนุ่มเจ้าของงานแน่นราวกับจะประกาศศักดาว่าเธอนี่แหละตัวจริง

“ถ้าไม่มีนี่สิแปลก ตามสบายนะแมนดี้ ขอให้สนุกกับปาร์ตี้” เขาตอบอย่างไม่ถือสาก่อนผละจากอดีตคู่ควงขึ้นจากสระน้ำโดยมีคู่ควงคนล่าสุดตามไปติดๆ

“จับเขาให้อยู่ละสาวน้อย” อแมนด้าแซวส่งท้าย ก่อนหันไปสนุกกับคนอื่นๆ ต่อ ไม่ได้ให้ความสนใจเจ้าของงานอีก

มือเรียวน้ำฝึ้งสวมเข้าไปในถุงมือยางและลงมือเก็บเศษ
แก้วอย่างระวัง วันนี้เจนคงไม่ได้กลับไปนอนหากปาร์ตีนี้ยังไม่เลิกรา
หึงสาวก้มหน้าก้มตาทำงานให้เสร็จหลังจากโดนเรียกให้เข้ามา
เก็บเศษแก้ว แสงสีจากไฟในงานชวนปวดหัวทำให้เธอทำงานไม่สะดวก
นัก แต่ก็พยายามจะเก็บให้หมดโดยเร็ว ไม่อยากจะอยู่ที่นี้นานนัก
เพราะกระดากเกินกว่าจะทนมองภาพคนพลอดรักกันอย่างไม่อาย
สายตาใคร

อีกอย่างหัวหน้าก็กำชับนักหนาว่าห้ามมองอะไรชอกแซก หรือ
ทำท่าสนอกสนใจอะไรเป็นพิเศษ เพราะนี่เป็นปาร์ตีส่วนตัวที่มีแต่
เหล่าคนดังมารวมตัวกัน ภาพหลุดและข่าวเสียหายจึงเป็นเรื่องที่ต้อง
ระมัดระวังอย่างที่สุด

แต่ดาราเซเลบริตี้พวกนี้ก็เหลือเกิน นอนกอดนอนจูบกันไม่
เกรงใจเธอสักนิด เจนส่ายหน้าซ้ำๆ อย่างเบื่อหน่ายและรู้สึกกระดาก
ไปพร้อมๆ กัน ดูอย่างสองหนุ่มสาวที่นอนดูดปากกันอยู่นี้สิ ช่างไม่
สนใจเลยว่ามีเธอนั่งทำงานงๆ อยู่ตรงนี้

“เดนนิสซา ไม่ไหวแล้วค่ะ” สาวสวยในชุดบิกินีสีส้มหัดกาย
ขึ้นให้ชายหนุ่มซุกใช้โบหน้ากับอกเธอได้ถนัด ไม่นึกถึงเงาหากเขาจะ
ทำอะไรๆ กับเธอตรงริมสระนี้ ปกติงานแบบนี้ไม่มีใครสนใจใครอยู่แล้ว
เพราะทุกคนล้วนมาสนุกกันสุดเหวี่ยง ไม่สนใจใคร ขอให้ตัวเองสนุก
เป็นพอ พอจบงานคนที่ควงกันในงานก็แยกย้ายกันไปทำหน้าที่ตัวเอง
บ้างก็คบหากันต่อทั้งแบบเปิดเผยและไม่เปิดเผย

ยังไม่ทันที่หญิงสาวในบิกินีจะถึงฝั่งฝัน อยู่ดีๆ หนุ่มนักรักที่เธอ
หมายมาดว่าจะลากเขาขึ้นเตียงก็ผละห่างเธอแล้วลูกนั่งจิบเบียร์ในมือ
เสียเฉยๆ ส่งผลให้เธอรู้สึกหน้าชาอย่างบอกไม่ถูก แต่เพียงไม่นานเธอ
ก็ลุกขึ้นนั่งเบียดกายแนบชิดกับเขาเช่นเดิม

เดนนิสยกขวดขึ้นกระดก หอมดความสนใจร่างงดงามของ

หญิงสาวตรงหน้า เมื่อเห็นสายตาดำหนิที่มองเขาชั่วแวบเดียว ส่งผลให้เขาหยุดการกระทำทั้งหมดแล้วลุกขึ้นนั่งมองพนักงานสาวคนหนึ่งที่กำลังก้มๆ เงยๆ เก็บเศษแก้วอยู่ และเขาก็จำเธอได้ในทันทีที่หญิงสาวเงยหน้าขึ้น

แม่บ้านร่างเล็กที่เคยมีเรื่องกับเขาเมื่อวันก่อนกำลังมองมาทางเขาด้วยสายตาดำหนิและแสดงท่าทีเบื่อหน่าย ทำให้เดนนิสหมดอารมณ์ที่จะจะนั่งเฝ้ายามหญิงสาวข้างกายแทบจะทันที เขานั่งมองเธอทำงานอย่างขะมักเขม้น แต่เธอไม่แม้แต่จะเงยหน้าขึ้นสบตาใคร ยังคงมือทำงานของตัวเองต่อไปราวกับว่างานเก็บเศษแก้วตรงหน้าเป็นการเก็บกู้อะไรที่ไม่ปาน

ไม่นานเธอก็ทำงานเสร็จ หญิงสาวจัดการเก็บข้าวของและเดินออกไปโดยไม่ได้นึกใจเจ้าของงานอย่างเขาแม้แต่น้อย ชายหนุ่มได้แต่มองตามผมหงมั่วสีดำของเธอที่สะบัดไปมาตามการเคลื่อนไหวราวกับมันกำลังสะบัดเยาะเย้ยเขาอย่างไรอย่างนั้น

เดนนิสนึกอยากจะเอื้อมมือไปดิ่งเล่น และอยากจะจับเจ้าของผมหงมั่วนั้นมาทำโทษเสียให้เซ็ดโทษฐานที่กล้าเมินใส่เขา ชายหนุ่มหัวเสียเมื่อความคิดของตัวเองช่างโหลไปอย่างไรทิศทาง เพียงเพราะท่าทีเมินเฉยของผู้หญิงคนหนึ่ง

...

“เป็นไงบ้างเจน เรียบร้อยดีไหม” เวด เวลลิงตัน ถามเพื่อนร่วมงานสาวที่เดินนำมุกออกมาจากห้อง แต่สายตากลับจับจ้องที่กระเป๋าสตูดพนักงานของเพื่อนสาวตาเป็นมัน

“เรียบร้อยแล้วเวด กลับกันเถอะ” เจนยืนไม่กวาดและข้าวของให้เพื่อนร่วมงานแล้วเดินนำเขาออกไปจากบริเวณงาน

เวดรีบไม่กวาดมาถือ รีบเดินไปที่รถบรรทุกข้าวของทำความสะอาด และยื่นมือไปหยิบของบางอย่างที่แอบอยู่ข้างน้ำยาทำความสะอาด

สะออดมาซุกใส่กระเป๋ากางเกงแล้วจึงเดินตามเพื่อนร่วมงานไป โดยหญิงสาวที่เดินนำหน้าไปไม่มีทางรู้เลยว่าสิ่งนี้จะนำความเดือดร้อนแสนสาหัสมาให้เธอ

หนุ่มเจ้าสำราญขยับพลิกตัว เมื่อรู้สึกถึงแรงขยับบางอย่าง
ตรงกลางลำตัว ดวงตาสีฟ้าอ่อนกะพริบถี่ๆ เพื่อปรับให้เข้ากับแสงสว่างที่สาดส่องเข้ามา ชายหนุ่มผลัดมือเร็ววาวที่ป้วนเปียนอยู่แถวหน้าห้องออก แต่ดูเหมือนเจ้าของมือยังไม่ยอมแพ้ กลับได้มือนุ่มนิ่มลึกลงไปอีก

“เรน่า” เขาเรียกชื่อเธอเสียงเข้ม ส่งผลให้เจ้าของมือชักมือกลับแทบไม่ทัน

“คุณกินอาหารเช้าเสร็จ รถจอดรอที่หน้าลิบบีนะ ผมต้องไปแล้ว ผมมีนัดกับเพื่อน” เดนิสตัดหนทางการอยู่ต่อของเรน่าอย่างนุ่มนวล เขาไม่ได้บอกว่าจะโทร. หาเธอ และนั่นคงเพียงพอแล้วสำหรับคำตอบที่ว่าเธอกับเขาคงไม่ได้ร่วมเตียงกันอีก

หญิงสาวมีท่าทีฮึดฮัดเพียงเล็กน้อย แต่สุดท้ายก็ยอมปล่อยมือจากเอวสอบเพื่อให้เขาได้ลุกจากไป เดนิส แลงส์ลีย์ ช่างเป็นตัวร้ายที่เปี่ยมเสน่ห์อย่างที่ไม่ใครๆ บอก มีผู้หญิงหลายต่อหลายคนอยากครอบครองเขาแม้เพียงชั่วข้ามคืน การตกเป็นข่าวกับคนดัง มีใครจะไม่อยากเป็น เพราะสิ่งที่แฝงมากับความสัมพันธ์นั้นมีแต่เรื่องของรายได้และผลประโยชน์

หากเขาลงรูปพวกเธอ สาวสวยเหล่านี้ก็จะกลายเป็นที่รู้จักและดูเหมือนจะเนื้อหอมขึ้นมาอย่างช่วยไม่ได้ เส้นทางที่จะทำให้รู้จักหนุ่มหล่อกระเป๋านักคนต่อไปก็ไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป

เรน่าลุกขึ้นว่องไวไปเข้าห้องน้ำและออกมาพร้อมกับกลิ่นหอมฟุ้ง แต่งตัวเรียบร้อยพร้อมออกไปข้างนอก เธอเดินมาจวบลาเจ้าของ

ห้องที่ยังอยู่ในชุดกางเกงขาสั้นเปลือยอกทั้งที่บอกว่ามีนัด แต่ทันทีที่
เขายื่นบัตรกำนัลให้เธอใบหนึ่ง อารมณ์ขุนม้าของเธอก็สดใสขึ้นทันที

“ลาก่อนค่ะเดนิส หวังว่าเราจะได้พบกันอีก” สาวสวยหุ่นอวบ
อัดกัมลงจูบแก้มเขาที่หนึ่งแล้วเดินจากไป ไม่มีที่ทำอาลัยอารมณ์อย่าง
เมื่อชั่วโม่งก่อนเลย

เดนิสลุกขึ้นไปแต่งฟันและหยิบเสื้อกล้ามสีเทามาสวม เสย
ผมลงๆ พอให้เป็นทรงแล้วจึงเปิดประตูออกไปนอกห้อง สัมผัสกับ
อากาศอุ่นสบายของวันใหม่ ชายหนุ่มเดินไปทางห้องอาหารติตริม
ชายหาดซึ่งอยู่ไม่ห่างจากที่พักมากนักเพื่อกินอาหารเช้ากับเพื่อนสนิท

ยูจินที่นั่งอยู่ก่อนแล้วเอ่ยทักทายพร้อมส่งสายตาล้อเลียน
ให้เพื่อนที่เดินลงมาสมทบ เดนิสลังกาแพดมาดืมให้หายจากอาการ
เมาค้าง พุดคุยเรื่องแผนการคืนนี้กับยูจินเพื่อนสนิท หลังจัดปาร์ตี้ส่ง
ท้ายปี คืนนี้ก็ต้องมีปาร์ตี้ต้อนรับปีใหม่

“คืนนี้น่าว่าเราทำแบบเดิมดีไหม จัดงานเล็กๆ แต่เร้าใจ”
เดนิสทำตาเยิ้มเมื่อนึกถึงงานเลี้ยงส่วนตัวที่เชิญเฉพาะคนดังมาร่วม
สังสรรค์อย่างสุดเหวี่ยง

“เอาสิ ยังไงฉันก็ไม่ได้ไปไหน” ยูจินรับคำเขาด้วยท่าที่เนือยๆ
ดูไม่สนุกกับการออกมาเที่ยวสังสรรค์อย่างเมื่อก่อน

แต่เอาเถอะ ถึงอย่างไรเดนิสก็จะทำให้เพื่อนเขากลับมาสนุก
เหมือนเดิมให้ได้

แต่ไหนแต่ไรทั้งคู่เคยงา่เคียงไหล่เที่ยวเตร่ด้วยกัน จนมาระยะ
หลังที่ยูจินต้องไปทำงานอย่างจริงจังจึงลดการเที่ยวเตร่แบบสุดเหวี่ยง
ลงไปมาก เหลือแต่เขายังไม่ลดละการเที่ยวลงเลย เมล่อๆ อาจจะ
หนักกว่าเดิมเสียด้วยซ้ำ แต่ยิ่งเขาเขากลับยิ่งดัง ทำอะไรนิดๆ หน่อยๆ
ก็เป็นทีสนใจ จนการโพสต์รูปชีวิตประจำวันของเขาลงโซเชียลมีเดีย

กลับกลายเป็นช่องทางสร้างรายได้ อย่างมหาศาล

เสียงหวีดร้องของหญิงสาวคนหนึ่งที่ตั้งมาจากริมสระเรียกความสนใจให้สองหนุ่มที่กินมือเข้าอยู่ให้หันไปมอง จากเสียงหวีดร้องกลายเป็นเสียงหัวเราะของคนทั้งกลุ่มเมื่อหญิงสาวคนหนึ่งตกน้ำตัวเปียก

“เจน เก็บให้หมดนะไหนๆ ก็ลงไปแล้ว” เวด เวลลิงตัน บอกหญิงสาวร่างเล็กที่ვნอยอยู่กับขยะในสระ ซึ่งเป็นผลจากการจัดปาร์ตี้ส่งท้ายปีเมื่อคืน เธอดำผุดดำว่ายอยู่เป็นนานกว่าจะประคองตัวอยู่น้ำได้

“เวดนายตายแน่” คนตัวเล็กคาดโทษเพื่อนร่วมงาน แต่แทนที่เวดจะกลัว ทุกคนกลับหัวเราะชอบใจที่ได้แกล้งเธอให้ตกลงไปในสระที่เมื่อคืนลูกชายเจ้าของโรงแรมใช้จัดปาร์ตี้ ขยะบ้างบ่ออะไรก็ไม่รู้เต็มไปหมด เตือร้อนเธอและพรรคพวกต้องมาตามเก็บ

เจนป็นขึ้นมาจากสระน้ำได้ก็กระโจนเข้าใส่เวดที่ผลัดเธอตกน้ำเป็นการแก้แค้น หญิงสาวเกาะหลังเขาแน่นพร้อมล็อกคอจนเจ้าตัวหายใจไม่ออกจนล้มกลิ้งลงไปกับพื้น

...

“ผู้หญิงอะไรนะ เล่นกับผู้ชายทั้งโขยง” เดนนิสบนังมิง่า ปกติเขาไม่เคยสนใจเรื่องเหล่านี้และไม่เห็นว่าเป็นเรื่องแปลกอะไร แต่ไม่รู้ทำไมสำหรับเธอแล้ว เขากลับมองว่ามันเป็นเรื่องไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง

“ก็แค่เด็กเขาเล่นกัน นายจะสนใจอะไร” ยูจินว่าอย่างไม่มีใส่ใจ “นายไม่รู้อะไรซะแล้ว ยัยนั่นนะตัวแสบ” เห็นตัวเล็กๆ แบบนี้แต่แม่คนนั้นกว่นประสาทใช้ได้เลยทีเดียว

“อ้าว! ไปรู้จักกันตั้งแต่ตอนไหน” ยูจินเลิกคิ้วสูง หรีตามองเพื่อนสนิทอย่างรู้ทัน

“เฮ้ นายอย่ามาคิดอะไรบ้าๆ นั้นยังเด็กนะวัย” หนุ่มเจ้าของ

โรงแรมริบปฏิเสธเสียงแข็งเมื่อเพื่อนมีที่ทำสงสยเขา

เดนนิสไม่ได้คิดอะไรสักนิด เขาแค่รู้สึกหงุดหงิดกับท่าทางถือดี
และแววตาที่เธอใช้มองเขาเมื่อคืนรากับผู้ใหญ่ที่ระอาเด็กไม่รู้จักโต
ทั้งที่เขาอายุมากกว่าเธอด้วยซ้ำ

“ก็ไม่ได้ว่าอะไรสักหน่อย จะร้อนตัวทำไม” ยูจีนยิ้มพลางลงมือ
กินมื่อเข้าโดยไม่ได้สนใจเพื่อนอีก

มีเพียงเดนนิสเท่านั้นที่หันไปมองกลุ่มพนักงานที่ตอนนี้ต่างหัน
มาทำงานกันอย่างชะมัดเข้มข้น

2

ข่าวภาพหลุดงานปาร์ตี้ริมสระเมื่อวันปีใหม่เรียกเสียง
ซุบซิบนินทาในกลุ่มพนักงานได้ไม่น้อย คนที่มีส่วนเกี่ยวข้องถูกเรียก
ไปสอบถามอย่างเคร่งเครียด ต่างมีท่าทีตื่นตระหนก เพราะเกรงว่า
ตนเองจะโดนทำโทษไปด้วย

เจนเองก็นึกหัวนอย้อยู่ไม่น้อย เพราะคืนนั้นแม้เธอจะไม่ได้ทำอะไร
ผิด แต่เธอก็เป็นหนึ่งในคนที่ทำงานในงานปาร์ตี้ที่นั่นร่วมกับคนอื่นอีก
นับสิบชีวิตด้วย

“คุณเดนนิสโกรธมาก ผู้จัดการเรียกมารวมตัวแต่เช้าแบบนี้ เรา
ต้องแย่งแย่งๆ เลย” หนึ่งในพนักงานเอ่ยขึ้นอย่างกังวล เธอยังมีภาระ
หน้าที่รับผิดชอบมากมายและยังไม่อยากตกงานตอนนี้

“ถ้าเราไม่ได้ทำแล้วจะกลัวอะไร” เจนออกความเห็น แม้ในใจ
จะนึกหัวนอยตามพนักงานส่วนมาก

คนของเดนนิสเข้ามาสอบถามพนักงานทีละคนๆ แต่ละคนเมื่อ
โดนปล่อยตัวไปต่างมีสีหน้าโล่งอก ถึงคราวเจน เธอก็ตอบไปตามความ
เป็นจริงอย่างซัดถ้อยซัดคำ ไม่ได้คิดเลยว่าจะมีภัยมาถึงตัว

เดนนิสสืบทอดคนปล่อยภาพจนได้เรื่อง ใบหน้าที่ยิ้ม
เป็นนิสัยดูขี้ตู่ตึงจนน่ากลัว เขาเร่งฝีเท้าให้เร็วทันใจ เมื่อได้รับแจ้งว่า
จับตัวต้นเหตุที่ทำให้เขาเสียเครดิตได้แล้ว

เซเลบริตีหนุ่มเปิดประตูเข้าไปในห้องส่วนตัวของโรงแรมที่พัก
อาศัย ตรงดิ่งเข้าไปหาคนของเขาที่ยืนล้อมผู้กระทำผิดอยู่

“หลักฐานครบใช้ไหม” เดนนิสหันไปถามคนของตัวเอง ทั้งสาม
พยักหน้าแทนคำตอบ ชายหนุ่มจึงเดินเข้าไปดูหน้าคนที่บังอาจมา
ลုပ်คมเขาใกล้ๆ

หญิงสาวร่างเล็กที่นั่งอยู่บนเก้าอี้มีท่าทีหวาดกลัว ตรงหน้าเธอ
คือคอมพิวเตอร์ตัวหนึ่งที่เปิดไฟล์รูปภาพเจ้าปัญหาเอาไว้ เขาแทบจะ
ไม่เชื่อสายตาเมื่อคนทำผิดที่นั่งอยู่ตรงหน้าคือหญิงสาวที่ทำเงินใส่เขา
หลายครั้ง

“เธอนี่เอง” ชายหนุ่มหักพลางทรุดตัวลงนั่งบนเก้าอี้ฝั่งตรงข้าม
เขาจำเธอได้ พนักงานทำความสะอาดของโรงแรม สาวเอเชียคนเดียว
ในกลุ่มผู้ชายกลุ่มใหญ่

“โง่ ได้เงินไปเท่าไรล่ะสาวน้อย” เดนนิสเปิดการสนทนา เพราะ
ดูเหมือนคนที่นั่งฝั่งตรงข้ามนั่งไปเสียแล้ว “คุณกล้ามากนะที่มาแอบ
ถ่ายภาพปาร์ตี้ของผม” ลูกชายเจ้าของโรงแรมพูดด้วยท่าทีกวนๆ

“ฉันไม่ได้ทำนะคะ” เสียงลั่นๆ ดังขึ้นอย่างไม่มั่นใจนัก เพราะ
ตอนนี้เธอกลัวเหลือเกิน ทั้งกลัวทั้งตกใจ

เมื่อตอนเช้าที่เธอเตรียมตัวมาทำงานมีผู้ชายน่ากลัวสามคนมา
ดักรอที่หน้าห้อง พวกเขาเข้าไปค้นข้าวของในห้องเธอจนกระจัดกระจาย
เมื่อได้ของที่ต้องการคนพวกนั้นก็คุมตัวเธอมาที่นี่ คาดค้นถามในเรื่อง
ที่เธอไม่เข้าใจเลยสักอย่างทั้งๆ ที่เมื่อวานเธอกับเพื่อนร่วมงานก็ถูก
ซักถามไปที่หนึ่งแล้ว

“แล้วนี่อะไร” นิ้วเรียวยาวชี้ไปที่ภาพหน้าจอแรงๆ ด้วยความ

โมโห

ไม่บ่อยนักที่เดนิสจะโกรธผู้หญิง เริ่มตั้งแต่ที่เธอขว้างไม้ชนไกด์นหัวเขาเมื่อสัปดาห์ก่อน ตอนเขาเดินผ่านบริเวณที่เธอทำความสะอาดอยู่ แล้วตอนนี้ยังบังอาจเข้ามาแอบถ่ายภาพลับของเพื่อนเขาเพื่อเอาไปขายให้นักข่าวอีก

“ฉันไม่รู้เรื่องจริงๆ นะคะ ฉันไม่ได้ทำจริงๆ” เธอละล้าละลัก ในเวลาหวาดกลัวแบบนี้ภาษาอังกฤษของเธอจะติดขัดไปเสียเฉยๆ ทั้งที่มาอยู่ที่นั่นหลายปีแล้ว และเธอเพิ่งมาทำงานในช่วงวันหยุดที่นี้ครั้งแรก ไม่นึกว่าจะเจอเหตุการณ์แบบนี้กับตัว

เค้าวางของปัญหาตงเริ่มจากสัปดาห์ก่อนที่เธอกำลังทำความสะอาดห้องจัดเลี้ยงอยู่แล้วโดนเพื่อนร่วมงานแกล้งเธอเลยอยากจะเอาคืนบ้าง แล้วใครจะคิดว่าลูกชายเจ้าของโรงแรมอย่างเดนิสจะเปิดประตูเข้ามาโดนลูกหลงนั้นอย่างจัง แม้เขาไม่ได้ถือสา แต่เธอรู้ว่าเขาเคืองเธอไม่น้อย

วันนี้ที่เธอถูกกล่าวหาว่าแอบถ่ายภาพเพื่อนคนดังของเขาไปขายนักข่าว เจนไม่รู้เรื่องอะไรด้วยซ้ำ ไม่รู้ด้วยว่าภาพเหล่านี้มาปรากฏในคอมพิวเตอร์เธอได้อย่างไร วันนั้นเธอเพียงรับหน้าที่เข้าไปเก็บเศษแก้วที่แตก และเข้าไปในงานไม่ถึงสิบห้านาทีด้วยซ้ำ เธอไม่กล้าแม้แต่จะเงยหน้ามองใคร แล้วอย่างนี้เธอจะรู้ได้อย่างไรว่าใครเป็นใครในงานปาร์ตี้ที่ผู้คนต่างเบียดเสียดกันภายใต้แสงสลัววรางของไฟประดับงาน

“อย่ามาแกล้งโง่ หลักฐานเห็นอยู่หน้าโທ!” มือเรียวงามของเขายังไม่หยุดชี้ที่ภาพของยูจินขณะที่กัมมสุตอะไรบางอย่างบนโต๊ะในงานเลี้ยงเมื่อวันก่อน

“บอกผมมาดีกว่าว่าใครจ้างคุณมา ทำไมจะเจาะถ่ายแต่รูปของยูจิน” เสียงหัวถามเธอด้วยเสียงอันดัง เขาพูดซ้ำและขัดเพื่อให้เธอเข้าใจ แต่ดูเหมือนหญิงสาวคนนี้จะไม่ได้สนใจฟังเลย เธอยังปากแข็ง

ไม่ยอมรับอะไรสักอย่าง

“ฉันไม่รู้จักเขา ฉันไม่รู้” เจนปฏิเสธเร็ว แล้วจนใจหล่นไป กองที่ตาตุ่ม แต่ก็จนปัญญาที่จะอธิบายกับเขา

เดนนิสหงุดหงิดจนทำอะไรไม่ถูก ทำไมเธอถึงต่อต้านแบบนี้ เขาค้นดูประวัติเธอแล้ว ดูเหมือนทุกอย่างมันจะชี้ชัดมาที่เธอ ทั้งรูปภาพในคอมพิวเตอร์ อีเมลปลอมที่ส่งจากเครื่องเธอแม้รูปจะถูกลบไปแล้วก็ตาม แต่ก็ตามหาต้นตอได้ไม่ยากนัก ไหนจะกล้องแอบถ่ายตัวเล็กที่ซ่อนอยู่ในชุดของเธออีก ยิ่งเป็นการมัดตัวเธอเอาไว้ได้อย่างแน่นหนา

ดวงตาสีฟ้าอ่อนมองคนที่นั่งตัวสั่นบนเก้าอี้อย่างขังใจ ก่อนจะส่งสัญญาณให้คนของเขาออกไปจากห้องพักส่วนตัว

เจนสะดุ้งเมื่อได้ยินเสียงประตูปิด ตอนนี้ทั้งห้องมีแค่เธอกับชายหนุ่มตรงหน้านี้เท่านั้น หน้าตาที่ยิ้มแย้มให้ผู้คนเสมอกำลังบึ้งตึงและมองเธออย่างอาฆาตมาดร้าย เขาเดินเข้ามาใกล้เธอ ก้มใบหน้าลงจนชิด

“บอกมาว่าใครจ้างคุณให้ทำแบบนี้ ไม่อย่างนั้นอย่าหาว่าผมใจร้าย” ชายหนุ่มขู่ มองเธอด้วยสายตาชนิดที่ว่า เห็นแล้วต้องเก็บไปฝันร้าย

หญิงสาวที่กลัวอยู่แล้วก็ยังกลัวเข้าไปอีก เธอก้มหน้าลงจนค้างแทบชิดอก แต่ก็รู้สึกได้ถึงลมหายใจอุ่นๆ ของเขาที่เป่ารดที่ข้างแก้ม หญิงสาวพยายามเงยหน้าขึ้นมองสบดวงตาสีฟ้าอ่อนนั้นอย่างหวาดๆ ก่อนจะรวบรวมความกล้าตอบเขาไปอีกครั้ง “ฉันไม่รู้จริงๆ ค่ะ รูปพวกนั้นฉันไม่ได้ถ่าย” เธอยังปฏิเสธเขาคำเดิมมันยิ่งทำให้คนรอคอยคำตอบโมโห

ดวงตาคมมองสำรวจหญิงสาวตรงหน้าอย่างประหม่น ผิวน้ำผึ้งของเธอดูสวยแปลกตา ผมดำสนิทหยักศกนั้นถูกรวบขึ้นไว้กลางศีรษะทำให้เขานึกถึงเวลาที่เธอเดินแล้วมันแกว่งไกวยั่วใจเขา ท่าทางเธอ

หวาดกลัวจนเห็นได้ชัด แต่มันช่างขัดกับหญิงสาวที่เล่นน้ำในสระกับผู้ชายหลายคนเมื่อวันก่อนนัก ตอนนั้นเธอดูออกจะมั่นใจและเป็นตัวของตัวเองอย่างที่สุด

มือใหญ่คว้าข้อมือเล็กให้ลูกตาม เจนขึ้นตัวเอาไว้สุดความสามารถ แต่เมื่อเห็นสายตาข่มขู่ของเขาเธอก็หมดแรงเอาตัวออกไปตามแรงดูดลาก

ร่างแบบบางถูกเหวี่ยงขึ้นไปกลางเตียงขนาดใหญ่ หญิงสาวรีบลุกขึ้นและกระโดดตัวหนีอย่างระวังภัย ยังไม่ทันที่เธอจะปีนลงจากเตียงกว้าง เจ้าของห้องก็คลานขึ้นมาบนเตียงอย่างคุกคาม ใช้สายตาตริ่งเธอเอาไว้ ใบหน้าคมคายที่เคยมีลักยิ้มประดับสองข้างแก้ม บัดนี้ดูบูดบึ้งจนไม่ปรากฏรอยยิ้มให้เห็น รอยสักที่เธอเคยลอบมองแล้วคิดว่ามันช่างดูสวยแปลกตา บัดนี้มันกลับทำให้เขาดูน่ากลัวอย่างที่สุด

“ถ้าจะไม่ยอมรับก็ได้...” เขาเว้นระยะใบหน้าห่างจากเธอแค่คืบ ดวงตาคมคายนั้นเหลือบมองป้ายชื่อตรงหน้าอกซ้ายของเธอ “เจน”

เขากระซิบเรียกชื่อเธอด้วยน้ำเสียงแบบที่เจนไม่คิดว่าจะมีใครเรียก มันให้ความรู้สึกกึ่งกระดาก อึดอัด และหวาดกลัวไปพร้อมกัน

“ผมจะทำอะไรสนุกๆ กับคุณและถ่ายคลิบไว้”

คราวนี้เจนขนลุกไปทั้งตัว ลนลานจะหนีออกจากการกักขังให้ได้ “อย่าทำอะไรฉันเลยนะคะ ฉันกลัวแล้ว” เธอขอร้องเขาอีกครั้ง ริมฝีปากอím ส่นระริก น้ำตาเริ่มไหล มือสองข้างที่ยกขึ้นกอดตัวเองเอาไว้เริ่มเย็นเฉียบ

“ทำไม สนุกดีออกนะ คุณเคยลองทำกับแฟนคุณดูบ้างไหม มันทำให้เซ็กซ์เร้าใจขึ้นเยอะ”

คำพูดหยาบโลนจนเจนอยากยกมือปิดหู แต่ยังไม่ทันที่เธอจะทำได้ แทนสองข้างของเธอก็ถูกตริ่งเอาไว้ ใบหน้าคมที่เธอเคยแอบมองอยู่ห่างๆ ก็ก้มลงมาจนชิด

ถึงตอนนี้เดนนิสไม่เข้าใจตัวเองเลย เขามีวิธีชมผู้หญิงตรงหน้า ตั้งมากมาย ทำไมเขาต้องใช้วิธีนี้กับเธอ แต่ยังไม่ทันที่สมองจะสั่งการใดๆ ชายหนุ่มกลับก้มลงประทับริมฝีปากเข้ากับปากอímสวยตรงหน้า เสียแล้ว

แรงดันร่นชัดขึ้นนั้นทำให้บางอย่างในตัวเขาลุกฮือ น่าแปลกที่ปกติผู้หญิงจะเป็นฝ่ายเข้าหาเขาก่อนเสมอ แต่เธอคนนี้กลับไม่เคยมองเขา บางครั้งเวลาที่เธอทำงานอยู่และมีเขาอยู่ใกล้ๆ เธอทำให้เขารู้สึกว่าเขาไม่มีตัวตน และยิ่งนำชนเข้าไปอีกที่เขาเดือดร้อนทุกครั้งที่เป็นแบบนี้

ดังนั้นเมื่อเห็นใบหน้าสวยแปลกตาในห้องนี้ครั้งแรกเขาจึงทั้งโกรธทั้งดีใจที่เป็นเธอ ในหัวเขามีภาพวิธีการแอบร่นับร้อย และตอนนี้เขากำลังทำมันอยู่ ข้อมือเล็กจ้อยที่อยู่ใต้ง่ามมือบิดไปมา เสียงสะอื้นสั้นๆ ของเธอดังอยู่ข้างหูเขา

เดนนิสครางทุ้มต่ำชัดใจเมื่อใบหน้าเล็กนั้นหันหนีริมฝีปากเขา ทันท่วงที่ ชายหนุ่มปล่อยเธอเป็นอิสระแค่ชั่ววินาที ก่อนจะรวบร่างเล็กนั้นให้มาอยู่ใต้ร่าง กดทับกักขังเธอเอาไว้ด้วยร่างกายตนเอง ดวงตากลมๆ นั้นเต็มไปด้วยน้ำตา

ให้ตายสิ! ทำไมยิ่งเห็นเธอร่นให้เขาถึงรู้สึกดีแบบนี้ การได้กำราบใครสักคนให้อยู่ภายใต้อาณัติมันให้ความรู้สึกแบบนี้เอง

ชายหนุ่มยื่นมือออกไปจับใบหน้าที่หันหนีเขาให้กลับมาเผชิญหน้ากับเขาอีกครั้ง ปลายจมูกโด่งแหลมเล็กนั้นขึ้นสีแดงจากการร่นให้ ดวงตาคู่สวยสีน้ำตาลเข้มมีแววหวาดหวั่น ริมฝีปากสีสดบวมเจ๋อขึ้นมาจนเธอต้องกัดมันเอาไว้ แต่มันกลับคล้ายเธอกำลังเชิญชวนและยั่วชวนเขาให้เข้าไปคลุกเคล้า คราวนี้เดนนิสไม่พลาด เขาบิดจูบลงไปอีกครั้งอย่างเอาแต่ใจ

แรกสัมผัสความชุ่มชื้นอ่อนนุ่มนั้นเขาก็หยุดตัวเองไม่ได้ จากที่

จะแกล้งให้ตกใจเขากลับเอาจริง แต่ดูเหมือนอีกฝ่ายจะไม่ให้ความร่วมมือสัก เจ้าตัวเม้มปากเอาไว้แน่นไม่ยอมให้ชายหนุ่มได้รู้กล้ำเข้าไปข้างใน แต่เดนิสก็วิธีเปิดปากเธอจนได้...ความชุ่มชื้นหอมหวานนั้นช่างคุ้มค่ากับความพยายามของเขาจริงๆ

ชายหนุ่มแทรกลิ้นเข้าไปลึกอย่างขำใจ เกี่ยวกับกระหวัดหยอกล้อกับลิ้นเล็กๆ ของเธออย่างลึ้มตัว ไม่สนใจแรงต้านเพียงเล็กน้อยของฝ่ามือเรียวเล็กที่ตืออยู่บนอกเขา เจนรู้สึกเหมือนคนจมน้ำที่กำลังจะขาดใจตาย เธอกลัวจนถึงขีดสุดแต่ทำอะไรไม่ได้นอกจากนอนนิ่งปล่อยให้น้ำตาไหลไปเสียๆ ทั้งที่ในใจเธอกำลังกรีดร้อง อยากให้ใครสักคนมาช่วยเหลือเธอจากสถานการณ์อันเลวร้ายนี้

เดนิสผละจากจุมพิตอันแสนเอาแต่ใจ หันมาซุกใช้ใบหน้าไปตามสองข้างแก้มนวนล สัมผัสเปียกชุ่มของน้ำตา และอาการสั่นทึ่มของคนใต้ร่างทำให้เขาหยุด ชายหนุ่มหยุดตัวขึ้นเพื่อบมองใบหน้าเรียวสีน้ำผึ้งเปื้อนน้ำตา

ให้ตายเถอะ! เขาต้องเป็นโรคจิตแน่ๆ ที่ชอบเห็นน้ำตาเธอ ทำไมเวลาผู้หญิงคนนี้ร้องไห้ถึงน่ารักน่าเกลียดอะไรอย่างนี้ เธอให้ความรู้สึกน่าสงสารไปพร้อมๆ กับความรู้สึกน่าหลงใหล ดวงตากลมสีน้ำตาลเข้มนั้นปิดสนิท ใบหน้าเรียวเนียนนี้เขาอย่างรังเกียจทันทีที่เขาผละริมฝีปากออก

ชายหนุ่มโน้มใบหน้าลงไป ใช้ริมฝีปากสัมผัสที่พจรรที่เด่นรวดเร็ว ตรงลำคอเธอผะแผ่ว สัมผัสอุ่นชานอ่อนโยนนั่นทำให้เจนลืมหันมองกลุ่มผมสีทองแดงที่แก้มต่ำลงเรื่อยๆ อย่างน่าใจหาย มือข้างหนึ่งของเขาเคล้นคลึงสะโพกกลมกลิ้งของเธอและวกกลับได้ขึ้นมาจนเกือบถึงฐานอก

หญิงสาวสะดุ้งเมื่อเขาแทรกมือเข้ามาภายใต้เสื้อเซ็กซี่ขาวของเธอ มือเรียวลูบไล้บนผิวเนื้อเธออย่างหลงใหล แต่เจนกลับรู้สึกว่ามัน

เจนที่กำลังดีใจว่าตัวเองจะมีทางรอดกลับต้องเสียใจอีกครั้ง รู้สึกเหมือนถูกส่งให้ขึ้นสวรรค์และจุดลงนรกในเวลาแค่ชั่วพริบตา

แต่คราวนี้เจนไม่ยอมอยู่นิ่ง เธอเดินออกจากพันธุการนั้นจนเป็นอิสระแล้วใช้มือทุบไปตามร่างกายเขาไม่ยั้ง ทั้งหยิกทั้งข่วนจนชายหนุ่มทนไม่ไหว คว่าเอาเข็มขัดที่ตกอยู่ใกล้ๆ มารัดแขนเธอไว้แน่น ไม่เท่านั้นเขายังเอามันไปผูกโยงไว้กับหัวเตียงจนหญิงสาวหมดหนทางจะต่อสู้ขัดขืน เจนไม่นึกเลยว่าในชีวิตนี้เธอจะต้องมาเจอเรื่องราวแยะๆ แบบนี้ หากเขาทำอะไรเป็นการขึ้นใจเธอ ต่อให้เขาหล่อเป็นเทพบุตรขนาดไหนมันก็ไม่ต่างอะไรจากปีศาจนักพรอก

“อย่าได้อ้อนาเจน ถ้าไม่อย่ากให้อะไรๆ มันแยกว่าเดิมกันอนนิงๆ อะ” เคนนิสขู่เธอเสียงเข้ม ดวงตาที่เล่นมีแววจริงจังและเข้มข้นไปด้วยโทสะ

หญิงสาวได้ร่างไม่ได้ตอบ เธออ่อนนิงอย่างที่เขาสั่ง แต่ก็เริ่มร้องไห้สะอึกสะอื้นราวกับจะขาดใจ ดวงตาคู๋สวยปิดลงไม่ยอมมองหน้าคนใจร้าย ริมฝีปากอ้อมสีสวยเม้มเข้าหากันแน่น พยายามไม่ให้เสียงร่าให้เล็ดลอดออกมา แต่ก็สะอื้นให้จนตัวสั่น

เคนนิสถอนหายใจแรงๆ หมดสนุกกับการกลั่นแกล้งคนได้ร่าง เขาพุงตัวลุกขึ้นนั่ง ปลดเข็มขัดที่รัดรอบข้อมือหญิงสาวออก ทั้งเพียงรอยแดงไว้ให้ดูต่างหน้า

เมื่อเป็นอิสระแทนที่คนตรงหน้าจะลุกขึ้น กระถนหนืออย่างคราวก่อน เธอกลับนอนนิ่งหลับตาแน่นราวกับยอมรับและรอคอยการลงทัณฑ์จากเขา

หนุ่มเจ้าสำราญมองภาพนั้นด้วยความรู้สึกประหลาด บอกไม่ถูกว่ารู้สึกสงสาร หรืออยากจะทำร้ายเขาต่อกันแน่ เคนนิสใช้ปลายนิ้วไล่ไปตามแนวกรามเธอเบาๆ และก็ได้ผลเมื่อคนที่นอนนิ่งอยู่เมื่อครู่ถึงกับสะดุ้ง แต่ก็ยังไม่ยอมลืมตาขึ้นมามองเขา

“เฮ้” เคนนิสเรียกเธอเสียงแผ่ว อมยิ้มกับท่าทางหวาดผวาทกใจ
นั่น

“ลืมตาได้แล้วเจน”

หญิงสาวค่อยๆ ลืมตามองคนที่ทำท่าจะมีดีมีร้ายกับเธอซ้ำๆ
ไล่ไปจากขาวยาวที่ชันเข้าขึ้นข้างหนึ่ง หน้าท้องแบนราบภายใต้เสื้อยืด
สีเข้ม ปลายกางเกงที่เต็มไปด้วยหนวดเครา สองข้างแก้มที่เคยมีรอยบวม
ของลักยิ้ม จนมาหยุดที่ดวงตาสีฟ้าอ่อนนั้น

เคนนิสที่กึ่งนั่งกึ่งนอนตะแคงหันข้างให้เธอ มือข้างหนึ่งของเขา
ยันรับน้ำหนักตัวไว้ ระยะห่างเพียงเท่านี้ทำให้เจนมองเห็นแพขนตา
หนาๆ ของเขาได้ชัดเจน ความงามที่หลอมรวมเป็นตัวตนของผู้ชาย
ตรงหน้าทำให้เขาดูมีเสน่ห์น่าหลงใหล แต่สำหรับเธอแล้วเขาเหมือน
ปีศาจร้ายที่ซ่อนตัวภายใต้รูปลักษณ์อันงดงามมากกว่า

“นี่แค่สิ่งสอนสำหรับคนปากแข็ง” เคนนิสบอกคนที่กระดกตัว
หนีจนเกือบจะตกเตียง ปฏิกริยาตอบสนองเพียงเล็กน้อยของเธอนั้น
สร้างความขุ่นมัวในอารมณ์ของเขาอย่างง่ายดาย

“คุณคงรู้แล้วว่าคนอย่างผมเอาจริง” เคนนิสพูดจบก็เหลือบตา
ไปมองหญิงสาวที่กำลังกระชับسابเสื้อหลุดลุ่ยของตัวเองแน่น “แต่ใน
เมื่อคุณยืนยันว่าไม่ได้ทำ ผมก็จะให้เวลาคุณ” เขาบอกพร้อมกับขยับ
ลุกขึ้นนั่งบ้าง “แต่มีข้อแม้ว่าคุณต้องมาอยู่ในความดูแลของผมจนกว่า
ผมจะหาคนร้ายตัวจริงพบ” ท้ายประโยคฟังเหมือนคนพูดพอใจกับ
ข้อเสนอยิ่งนัก

“หมายความว่ายังไงคะ!” เจนเพิ่งจะหาเสียงตัวเองเจอหลัง
ตกใจจนเกือบจะเป็นลมเมื่อครู่นี้ เธอจำได้ว่าเธอไม่มีความผิดอะไร
สักนิด แล้วทำไมเขาต้องมาสร้างเงื่อนไขว้ๆ เหล่านี้กับเธอด้วย

“ก็หมายความว่าพูด คุณต้องอยู่ในสายตามผมตลอดเวลา”
เขาเน้นเสียงคำว่าตลอดเวลาจนเจนขนลุก

“คุณจะไม่ทำก็ได้นะ เดี่ยวจะหาว่าผมบังคับข่มขู่อีก” เคนนิสบอกอย่างใจกว้าง ใช้ลิ้นตุนกระพุ้งแก้มข้างหนึ่งด้วยท่าที่กวนๆ แบบที่เขาชอบทำเสมอ

“แต่เราจะกลับไปเริ่มในสิ่งที่ยังทำไม่จบเมื่อครูนี” เขายิ้มเมื่อเห็นเธอสายหน้าจนผมกระจาย รู้สึกสนุกอย่างบอกไม่ถูกที่ได้แก้มเธอแบบนี้

“นั่นก็แปลว่าคุณจะยอมมาอยู่ในความดูแลของผม” เขาเลิกคิ้วขึ้นเชิงเป็นคำถาม

เจนนี่คิด เธอไม่ได้มีความผิดอะไรเลย ทำไมเธอจะต้องเอาตัวไปผูกติดกับเขา แต่ท่าทีของเขาแสดงให้เห็นว่าเขาไม่ได้พูดเล่นเลย แม้เขาจะดูขี้เล่นเจ้าสำราญ แต่เมื่อครู่ที่เขาข่มขู่เธอก็กลัวจนร้องไห้ อยากจะเถียงคนตรงหน้าใจจะขาดแต่ก็ทำไม่ได้ เพราะจำนนด้วยหลักฐานที่เธอไม่ได้เป็นคนสร้างขึ้น

“ถ้าคุณจับคนร้ายตัวจริงได้ คุณจะปล่อยฉันไปใช่ไหมคะ” หญิงสาวถามเขาเพื่อความแน่ใจ นาที่นี้คงไม่มีวิธีไหนที่จะทำให้เธอรอดพ้นจากสถานการณ์อันตรายนี้นอกจากการตามน้ำไปก่อน

“แน่นอน” เขาบอกด้วยท่าที่มั่นใจ การที่เขาจะเจอคนร้ายตัวจริงหรือไม่มันล้วนแต่เกิดจากความต้องการของเขาเท่านั้นละ

“คุณจะไม่ทำกับฉันแบบนี้อีกใช่ไหม” เธอยังหวาดผวจากการถูกคุกคามเมื่อครู่

ให้ตาย! ยังไงเธอก็รับมือไม่ได้กับการกระทำห่ามๆ ของเขา

“ไม่ทำ ถ้าคุณไม่กวนโมโห” เคนนิสรับปาก ยกคิ้วให้เธอที่หนึ่งเขาไม่ได้บอกหญิงสาวเลยว่าแค่เธอขยับตัวออกห่างจากเขาอารมณ์โกรธของเขาก็พลุ่งพล่าน

“เอาละทีนี้ไปเก็บของของคุณได้แล้ว” คนที่ไม่เคยถูกขัดใจสั่งทันทีเมื่อบรรลู่ข้อตกลง

“เก็บของทำไมคะ!” เจนมีสีหน้าสงสัย คิ้วเรียวยาวผุดขึ้นเป็นปม
“อ้าว ก็ไปอยู่กับผมไง” คนเอาแต่ใจบอกอย่างไม่คิดอะไรมาก
“แต่ฉันต้องทำงานอีกสองวันนะคะ” หญิงสาวแย้ง สัญญาจ้าง
เธอจะหมดในอีกแค่สองวัน แม้มันจะเป็นเพียงงานชั่วคราว แต่เธอก็
อยากจะรับผิดชอบงานจนจบ

“ไปเก็บของ เรื่องนั้นผมจัดการเอง” เดนิสตัดบทลุกขึ้นจาก
เตียง เพราะเขื่อนั่งอยู่ตรงนี้นานอีกหน่อยเขาก็ชักไม่แน่ใจว่าจะอยู่หนึ่งๆ
แบบนี้ไปได้นานอีกสักกี่นาที

เขารู้ว่าเธอไม่ได้ตั้งใจ แต่ใครจะทนกับการเห็นภาพหญิงสาว
ผมเผ้ายุ่งเหยิง เสื้อผ้าหลุดลุ่ยที่ยั้วกิสเขาอย่างที่สุดแบบนี้ได้ เจน
มีความน่าดึงดูดบางอย่างในแบบที่เดนิสห้ามตัวเองไม่ได้ เขาไม่แน่ใจ
ว่ามันคืออะไร รู้สึกแค่อยากจับเธอมาลงโทษตอนที่เห็นเธอลอยคอ
ในสระน้ำอยู่กับผู้ชายพวกนั้น เขารู้สึกหงุดหงิดเวลาที่เธอไม่สนใจเขา
สักนิด และเขาเพิ่งรู้ตัวว่าการได้เห็นใบหน้าเปื้อนน้ำตาของเธอสร้างความ
พึงพอใจบางอย่างแก่เขา

สิ้นคำพูด หญิงสาวไม่รีรอรีบลงจากเตียงแทบจะทันที เธอ
สำรวจเนื้อตัวเสื้อผ้าวให้เรียบร้อยที่สุด ลูบไล้ข้อมือที่เริ่มจะเป็นสีแดงขึ้น
จากการรัดตัวของเข็มขัดเส้นโต ไม่อาจคาดเดาอนาคตที่ต้องตกอยู่ใน
อาณัติของผู้ชายแบบ เดนิส แลงส์ลีย์ ได้เลย

เจนทิ้งตัวลงบนเตียงในห้องพักสำหรับพนักงานอย่าง
สับสนจนเรียบเรียงความคิดไม่ได้ สิ่งที่เกิดขึ้นกับเธอเมื่อไม่กี่ชั่วโมง
ก่อนทำให้การคิดการตัดสินใจของเธอผิดพลาดไปหมด หญิงสาวมอง
รอยแดงที่ข้อมือ นึกถึงแวตาดูดันที่เธอใช้ตรึงเธอเอาไว้จนไม่กล้าขยับ
แล้วถอนหายใจ

ให้ตายเถอะ! เธอไม่สามารถต่อกรกับเขาได้เลย แต่ก็ไม่ได้จะ

ยอมแพ้ ปกติเธอเป็นคนที่ไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ ไม่ว่าจะผ่านเรื่องราว
ร้ายแรงขนาดไหนก็มักจะผ่านมันมาได้เสมอ

หญิงสาวมองรอบๆ ห้องนอนเล็กที่ข้าวของถูกรื้อกระจัดกระจาย
แม้จะเสียดยคอมพิวเตอร์เครื่องเก่าที่เก็บข้อมูลสำคัญหลายอย่าง
แต่ก็คงต้องตัดใจ

เจนมองหาระเป่าเบ๊โบเล็ก ค่ะเอาเสื้อผ้าข้าวของเท่าที่จำเป็น
เปลี่ยนจากชุดพนักงานเป็นเสื้อยืดกางเกงยีนแบบที่สวมประจำ ค่ะ
เบ๊โบยอมขึ้นหลัง เปิดประตูหลังห้องพักเพื่อมองหาทางหนีที่ได้

ด้านหลังที่พนักงานคือถนนสายเล็กที่ตรงไปยังชุมชนที่ห่าง
จากโรงแรมออกไปไม่กี่กิโลเมตร หากเธอถ่วงเวลาไว้ได้นานพอและเร่ง
ฝีเท้าให้เร็วที่สุด เธอคงหนีจากตรงนี้ได้ทัน แม้ความสูงจากพื้นไม่กี่
เมตร แต่เจนก็อดขาสั่นใจสั่นไม่ได้ ขาเรียวก้าวพาตะเบึงห้อง ค่อยๆ
หันหลังและรอยตัวลงไปช้าๆ เมื่อเท้าแตะถึงพื้นเธอก็ออกวิ่งทันทีแบบ
ไม่เหลือยวหลัง

วิลเลียมผู้ที่ทำหน้าที่เดินมาส่งหญิงสาวคนใหม่ของเจ้านายที่
หน้าห้องชะเง้อคอมองประตูห้องพักขนาดเล็กที่เธอคนนั้นหายเข้าไป
เวลาผ่านไปราวยี่สิบนาทีก็ยังไม่มีการออกมา การ์ดร่างสูง
จึงตัดสินใจเดินไปเคาะประตูห้อง

“มิสโทมัส มิสโทมัสครับ คุณอยู่ในนั้นหรือเปล่า” การ์ดหนุ่ม
เรียกเธอ ซักสังหรณ์ใจแปลกๆ กับความเงียบบังของคนที่ในห้อง เมื่อ
ไม่มีเสียงตอบรับจากด้านในเขาจึงตัดสินใจเคาะเรียกอีกสองสามครั้ง
ครั้นไม่มีวี่แววว่าหญิงสาวคนนั้นจะขานตอบ วิลเลียมจึงโทร. เรียก
เพื่อนให้ไปขอกุญแจมาเปิดห้องพัก กว่าจะรู้ว่าเธอคนนั้นหลบหนีไปก็
กินเวลาร่วมสิบนาที

“ตามหาให้เจอ ถ้าไม่เจอฉันจะไล่พวกนายออกทั้งหมด”

เดนนิสส่งเสียงเข้ม เทบขว้างโทรศัพท์ทิ้งเมื่อรู้ข่าวน่าผิดหวัง ผู้หญิงตัวเล็กๆ หงอๆ คนเดียวยังเอาไม่อยู่ แล้วเขาจะไว้วางใจคนพวกนี้ให้ทำหน้าที่ดูแลความปลอดภัยของเขาต่อไปได้อย่างไร เดนนิสยิ่งกว่าเจ็บใจเมื่อถูกเธอทำทายเป็นครั้งที่สอง เขาไม่น่าใจอ่อนเพราะเห็นแก่น้ำเสียงอ่อนหวานของเธอเลย

ให้ตายสิ! อย่าให้เขาจับเธอได้อีกเชียว เจน โทมัส จะได้ว่าผู้ชายอย่างเขาเธอไม่ควรจะมาล้อเล่นด้วย

3

เจนหันรีหันขวาง พยายามมองหารถประจำทางที่อาจจะผ่านมาทั้งๆ ที่รู้ว่าอีกตั้งชั่วโมงกว่ารถคันถัดไปจะมาถึง หญิงสาวมองไปยังเส้นทางที่รถออกมาจากโรงแรม พยายามมองหากลุ่มคนที่อาจจะตามมาจับตัวเธอได้ แม้รู้ทั้งรู้ว่าไม่ใช่คนผิด แต่เธอก็อดกลัวไม่ได้

หญิงสาวตัดสินใจโบกรถที่ผ่านไปมา แต่พอนึกได้ว่ามันจะเป็นจุดสนใจ เธอจึงเริ่มเดินลัดเลาะไปตามถนนเล็กๆ ในย่านชุมชนแออัด กิ่งเดินกึ่งวังและมองเหลียวหลังเป็นระยะๆ คิดหาทางหนีทีไล่เพราะไม่รู้ว่าเดนนิสจะตามเธอมาตอนไหน ต้องหนีไปอีกนานแค่ไหน แต่ไม่ว่าอย่างไรเธอก็ต้องหนี ไม่ยอมให้เขาเอาเปรียบง่าย ๆ เพราะเธอไม่ได้ทำอะไรผิดสักนิด

แต่เดินยังไม่ทันพ้นตรอกเล็กๆ ด้วยซ้ำ รถยนต์ติดฟิล์มดำมืดคันหนึ่งก็ชะลอจอด ก่อนที่ประตูรถคันนั้นจะเปิดออก เธอถูกดึงตัวเข้าไปในรถรวดเร็วโดยไม่ทันตั้งตัว ไม่มีเวลาแม้แต่จะส่งเสียงร้อง เจนถูกรวบตัวเอาไว้บนตักใคร่สักคน ซึ่งรัดตัวเธอแน่นจนไม่สามารถดิ้นหนีได้

“เจน” เสียงทุ้มกระซิบที่ข้างหู คนที่เดินอยู่ก็เงยหน้าถาม “อยากรู้มากขึ้นไหมว่าทำไมผมโกรธแล้วเป็นยังไง” คำถามนั้นไม่ได้ต้องการ

คำตอบ เพราะคนถามกำลังจะพิสูจน์ให้เธอได้รู้คำตอบในอีกไม่กี่อึดใจเท่านั้น

“อย่าทำอะไรฉันเลยนะคะ” เจนกระซิบเสียงสั่น ไม่อยากจินตนาการชะตากรรมของตัวเองเลย

“มันขึ้นอยู่กับคุณเจน ขึ้นอยู่กับการกระทำของคุณทั้งนั้น” เดนนิสกระซิบเสียงเข้ม ทีแรกเขานึกสนุกที่ได้แก้งให้เธอตกใจเล่น แต่พอรู้ว่าเธอกลัวถึงขนาดหนีเขาไปหน้าตาเฉยแบบนี้ เดนนิสก็ไม่ได้อยู่ในอารมณ์ที่จะล้อเธอเล่นอีกแล้ว

หญิงสาวตรงหน้ากลัวได้อย่างไรมาขัดคำสั่งเขา นึกหรือว่าแค่วิ่งหนีแล้วจะพ้นเงื้อมมือเขาไปได้ เธอรู้จักเขาน้อยไปเสียแล้ว เพราะสำหรับเดนนิสแล้ว สิ่งใดที่เขาต้องการ ต่อให้ลงทุนกับมันจนหมดเนื้อหมดตัว เขาก็ไม่เคยที่จะลังเล

รถตู้ติดฟิล์มดำคันนั้นขับมาจอดที่วิลลาส่วนตัวในโรงแรม หูที่เจนทำงานอยู่ เธอถูกดึงตัวลงจากรถให้เดินตามร่างสูงใหญ่ที่ตอนนี้ไม่มีอารมณ์จะยั้มให้ใคร หญิงสาวเหลียวหลังมองผู้คนที่รายล้อมราวกับจะขอความช่วยเหลือ แต่คนเหล่านั้นกลับมีท่าทีเมินเฉย ไม่สนใจอาการขวัญเสียของเธอแม้แต่น้อย

ประตูบานใหญ่ถูกเปิดออกกว้าง เดนนิสลากหญิงสาวร่างบางเข้ามาหยุดที่กลางห้อง จ้องมองเธอแค่ชั่วขณะที่ก็ออกแรงลากเธอเดินลึกเข้าไปอีก เจนขิ้นตัวเมื่อเห็นว่าจุดหมายปลายทางตรงหน้าคือเตียงกว้างในห้องนอนที่ถูกระงกใสเพื่อให้มองเห็นทิวทัศน์โดยรอบ สัญชาตญาณเอาตัวรอดบอกเธอให้ระวังภัยอย่างที่สุด

“ปล่อยล่ะ” เธอเดิน พยายามปิดข้อมือจากการเกาะกุมอย่างเต็มที่ แต่ยั้งดันเดนนิสที่ยึดแน่น ในที่สุดเธอก็สู้แรงเดนนิสไม่ไหว

“คุณเลือกเองนะเจน อย่าดีดดิ้นให้มันมากจะได้ไม่เจ็บตัว”

เดนนิสบอกเสียงหึ่งขณะเหวี่ยงหญิงสาวขึ้นเตี้ยๆ เป็นครั้งแรกที่เขา
อยากจะลงทัณฑ์ใครสักคนด้วยบทลงโทษแสนวาบหวาม แคเห็นท่าที่
ดิ้นรนขัดขืนของเธอ เขาก็ยิ่งอยากจะจับเธอมัดและจัดการละเลียด
กลิ่นเธอลงท้อง

ความรู้สึกที่เขามีต่อหญิงสาวยากที่จะอธิบายเป็นคำพูดได้ มัน
คือความรู้สึกระหว่างอยากเอาชนะกับความเสน่ห์หา

ใช่! เดนนิสยอมรับกับตัวเองว่าตั้งแต่เขาจูบเธอคราวนั้น ความ
รู้สึกเรียกร้องหยอหยานในตัวเธอก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้น คล้ายกับว่าเธอเป็น
สิ่งเสพติดร้ายแรงที่เพียงได้ลิ้มรสเล็กน้อยก็ต้องแสวงหามาเสพอีก
อย่างไม่รู้จักพอ

เจนดินรนลงจากเตียงกว้าง พยายามปีนลงไปอีกทาง แต่
เดนนิสเร็วกว่า เขาจัดการจับเธอเอาไว้และโถมตัวทับลงบนตัวเธอไม่
ให้ดิ้นหนี จับแขนบอบบางที่ยังมีรอยแดงช้ำขึ้นมารวบไว้ ปลดเข็มขัด
จากเอวออกอย่างใจร้อนเพื่อรวบมัดข้อมือน้อยเอาไว้อย่างชำนาญ
ผูกโยงแขนสองข้างของหญิงสาวติดกับหัวเตียง

ดวงตาสีฟ้าอ่อนมองสำรวจทรวดทรงอันอ้วนเอนกายได้เสื่อยัด
แบบเรียบๆ สีขาวและกางเกงยีนส์เข้ารูป มือใหญ่แทรกเข้าไปใต้ชาย
เสื้อ ตรึงเธอเอาไว้ด้วยแนวตาดูแทนการสั่งให้เธอหยุดดิ้นรน และดู
เหมือนมันจะได้ผลกว่าคำสั่งไหนๆ เมื่อร่างแนบน้อยด้านล่างหยุดการ
ดิ้นรนขัดขืน

ชายหนุ่มโน้มใบหน้าเข้ามาใกล้ บดจูบลงบนริมฝีปากอิมั้น
แรงๆ รวากับจะทำให้มันชอกช้ำในคราวแรกที่จูบ ริมฝีปากอิมั้น
ยังมึนแฉะอย่างคนไม่ยอมแพ้ เดนนิสทำเสียงเหมือนขัดใจ ใช้มือบีบ
ปลายคางเธอไม่เบานัก ความเจ็บทำให้เจนต้องเปิดปากปล่อยให้เขา
รุกรานอย่างสมใจ ลิ้นเล็กของเธอหดยกลับเข้าไปในปาก หลบเลียลิ้น

ร้อนรุกรานนั้นเป็นพัลวัน แต่สุดท้ายผู้บุกรุกก็จัดการเกาะเกี่ยวเรียวลิ้น แล้วดูดติ่งแรงๆ จนหญิงสาวร้องประท้วงเสียงอู้อี้

“ถ้าไม่อยากเจ็บอีก คราวหน้าก็ทำตัวดีๆ” เคนนิสบอกพร้อมกับหยัดกายขึ้นแล้วปลดตะขอกางเกงยีนรัดรูปของหญิงสาวเตรียมถอดออก

ทว่าเธอกลับใช้เท้าถีบเข้าที่อกเขาเสียเต็มแรง แม้รู้อยู่เต็มอกว่า จะทำให้เขาโกรธ แต่เธอก็ต้องทำเพื่อปกป้องตัวเอง

“เจนนี!” เคนนิสคำรามเรียกชื่อเธอ น้ำเสียงเต็มไปด้วยความไม่พอใจ แวตตาที่มีแววล้อเล่นเป็นนิตยบัคนี้ดูดุตันจนหญิงสาวกลัว แต่ถึงกระนั้นเธอก็ยังฮึดสู้ ทั้งที่รู้ว่าไม่มีทางจะสู้เขาได้เลย

เคนนิสไม่สนแรงถีบของหญิงสาว เขาจับข้อเท้าเธอด้วยมือข้างหนึ่ง แล้วจัดการถอดกางเกงยีนเจ้าปัญหาลอกอย่างง่ายดาย และไม่นานชั้นในตัวจู้ก็ถูกถอดตามมา เจนหลับตาลงเมื่อถูกจ้องจุดลึกกลับที่เธอยังไม่เคยให้ผู้ชายคนไหนได้เห็น มาวันนี้ เคนนิส แลงสลิย์ กลับได้จ้องมองมันอย่างง่าย ๆ

หนุ่มเจ้าเล่ห์ยิ้มมุมปากเมื่อคนพยศหยุดดันตันที่ที่โดนเขาลอกคราบ ชายหนุ่มเอื้อมมือออกไปสัมผัสทุกหลาบนามที่เบ่งบานอยู่ตรงหน้า ใช้นิ้วหัวแม่มือสัมผัสเสสรสีชมพูเข้มนั้นอย่างเบามือ แรงสะท้านของหญิงสาวทำให้เขาพอใจ ไม่นานนิ้วเรียวยาวก็ค่อยๆ สอดเข้าไปในช่องทางคับแคบที่แม้แต่เจ้าตัวเองก็ยังไม่เคยสำรวจ

“อ้อ เจ็บ” เจนทำหน้าเบ้เมื่อเขาแทรกนิ้วเข้าไปด้านใน เมื่อแรกที่เขาสัมผัสเพียงภายนอก เธอรู้สึกลัวหวาดแปลกๆ แต่พอเขาแทรกปลายนิ้วเข้าไปในช่องทางรักคับแคบนั้น เธอก็เจ็บจนทนไม่ไหวจนต้องร้องประท้วงออกมา

“อีกหน่อยก็ไม่เจ็บแล้ว” ชายหนุ่มปลอบใจคนที่ตื่นเร้าด้วยความทรมาน มือของเขายังทำหน้าที่ได้ดีเยี่ยม นิ้วหนึ่งสอดแทรก

ข้าแรกเล็กเข้าไป ส่วนนิ้วหัวแม่มือก็คอยสัมผัสจุดที่ไวต่อการกระตุ้น ไม่นานช่องทางรักคับแคบก็ยืดหยุ่นและลื่นไหล

ลักพักเดนนิสก็หยุดมือลง หญิงสาวที่ตอนนี้อยู่บนนิมรากับ ขี้ผึ้งลนไฟก็ปรือตาขึ้นมอง ภาพตรงหน้าทำให้เธอแทบลืมหายใจ...

ชายหนุ่มยกนิ้วมือที่เคยหยอกเอนเธอขึ้นมาและใช้ปลายลิ้น ชิมรสชาติของหญิงสาวตั้งแต่โคนนิ้วจนสุดปลายนิ้ว ดวงตาสีสวดย ของเขายังจ้องลึกเข้าไปในดวงตาสีน้ำตาลของเธอยังมีความหมาย

เจนเบือนหน้าหนีด้วยความอายระคนตื่นเต้น เธอไม่สามารถ ทนดูต่อไปได้ หญิงสาวไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าชายหญิงจะทำอะไรกัน แบบนี้ได้ด้วย

ลักพักเดนนิสก็โน้มตัวลงมา ลมหายใจอุ่นร้อนเป่ารดไปตาม แนวกรามเธอ ไหลลงมาตามซอกคอและหยุดที่หน้าอกอัมสวดยข้างหนึ่ง เขาใช้ปากขบเม้มยอดดอกผ่านเนื้อผ้า ถึงกระนั้นเจนก็สั่นสะท้านไป ทั้งตัว สัมผัสแปลกใหม่ที่เธอไม่เคยรู้มาก่อนถูกกระตุ้นเร็วเมื่อเขาทำ แบบเดียวกันกับบอกอีกข้างจนเธอเปลอครางออกมาเบาๆ เปลอหยุดตัว สูงขึ้นเพื่อให้เขาได้ชิมรสชาติได้ถนัดขึ้น

เดนนิสยิ้มให้คนหัวไว เมื่อแรกเขาจะทำโทษให้เธอเจ็บปวด แต่เมื่อได้ยินเสียงครางหวานๆ นั้น เขากลับอยากได้ยินมันอีก มือใหญ่ จัดการเล็กเสื่อเธอขึ้นแล้วถอดมันออกอย่างใจเย็น ปลดทั้งเสื่อนอก และเสื่อในไว้ที่แขนข้างหนึ่งที่ถูกพันหนาการไว้ คราวนี้เธอถูกเขาลอก ครอบอย่างสมบูรณ์

เดนนิสชื่นชมร่างงามที่เขาเคยจินตนาการถึง แต่พอได้สัมผัส นวลเนื้อแท้ก็พบว่าเธอสมบูรณ์แบบมากกว่าที่เขาคิดไว้เสียอีก

เจนหลับตาลงเมื่อหมดหนทางสู้ ร่างกายที่ดีนั้นชัดขึ้นดูเหมือน จะเป็นอัมพาต หญิงสาวหรีตามองอีกครั้งเมื่อไม่รู้ลึกถึงการเคลื่อนไหว ใดๆ บนร่างกาย พบเพียงแววตาจริงจังแน่วแน่วของชายหนุ่มที่จ้องเธอ

ตาไม่กะพริบ แม้ขณะที่เขาถอดเสื้อออกเขาก็ยังไม่ละสายตาจากเธอเลย

หญิงสาวหายใจติดขัดเมื่อมองดูหน้าท้องแบนราบที่มีลอนกล้ามเนื้อเรียงตัวสวย ไชยสีทองแดงขึ้นปกคลุมผ่องและท้องแกร่ง และหายเข้าไปในกางเกงที่เขาสวมอยู่

ดวงตามตรึงเธอเอาไว้ราวกับต้องมนตร์ เจนเผลอยกศีรษะตัวเองขึ้นตอนที่เคนนิสเคลื่อนไหวใบหน้าเข้ามาใกล้ เธอเผยอริมฝีปากอึดเต็มให้เขาได้ละเลียดสำรวจจนพอใจ ช่างน่าอายเหลือเกินที่เธอทำตัวราวกับโยยหาสัมผัสของเขาแทนที่จะหวาดกลัวอย่างที่ควรเป็น

ชายหนุ่มผละจากจูบแสนหวานนั้นอย่างเสียดาย เป็นครั้งแรกที่เคนนิสรู้สึกว่าร่างกายของผู้หญิงน่าค้นหาจนเขาอยากจะใช้เวลาสำรวจร่างดังามนี้เสียทั้งวันทั้งคืน ชายหนุ่มเคลื่อนไหวหน้ามาซุกใช้ที่ลำคอ สูดกลิ่นหอมเฉพาะตัวเอาไว้จนเต็มปอด จูบซบเรื่อยลงไปตามลาดไหล่ ก่อนจะหยุดลงที่ทรวงอกอวบอ้อมและครีตเคร่ง ปลายยอดแหลมหดรัดตัวเป็นตุ่มโตเมื่อสัมผัสกับปลายจมูกเขา ส่วนมือใหญ่อีกข้างก็ไถวนไปมาและบีบคลึงเบาๆ ราวกับจะยั่วเย้าให้ความรู้สึกแสนหวานนั้นแตกพล่านไปทั่วกายเธอ

“อา...”

เสียงดังคล้ายพอใจจากคนใต้ร่างดังขึ้น หนุ่มเจ้าสำราญยิ้มพอใจ คราวนี้เขาตัวดิ้นพลายลื่นชุ่มชื้นที่ยอดดอกเธอซำๆ ราวกับจะแก้ง

“อา” เจนร้องเมื่อความรู้สึกวามโหมเฝอติชวนให้จูบโหวงที่ท้องน้อย หญิงสาวควางออกมาเบาๆ อีกครั้งเมื่อริมฝีปากสีสดนั้นครอบครองยอดดอกเธอเอาไว้

หญิงสาวแอบอกเข้าหาเขาอย่างลึมตัวเมื่อชายหนุ่มผละจากอกข้างหนึ่งไปหาอีกข้างหนึ่ง ตอนนี้อยู่อบอวยเหลือเกิน แต่ก็ไม้อาจด้านทานความต้องการบางอย่างที่ไม่รู้ว่าจะต้องทำอย่างไรให้ร่างกาย

ได้อิ่มเต็มกับรสสัมผัสนี้

เดนนิสผลจากอกคูกามจนคนได้ร่างผวา แขนเรียวเสลาพยายามคว้าล้าคอแกร่งเอาไว้ ชายหนุ่มยืมใส่ตาเธอก่อนจะซุกหน้าลงไปยังพื้นที่ลึกลับตกลำรวจอื่นๆ ปลายลิ้นสากระคายไส้ไปมาตามหน้าท้อง นวลเนียน ผิวสีน้ำผึ้งล่อตาทำเอาเขาแทบคลั่ง

เดนนิสหยุดชื่นชมเอวคอดเล็กแล้วค่อยๆ เคลื่อนศีรษะต่ำลงไปคราวนี้เจนไม่ได้โอนอ่อนตาม เธอหดตัวและหนีบขาเอาไว้แน่น ไม่ยอมให้เขาแทรกกายเข้าไปได้

“อย่านะ” หญิงสาวหวีดร้องเมื่อเขายังจะโน้มตัวลงมา “พอแล้วฉันยอมแล้ว คุณจะให้ฉันทำอะไรก็ได้ แต่หยุดทำแบบนี้เสียที” เจนขอร้อง รู้สึกว่าโดนทำโทษแบบนี้หนักล้วยยิ่งกว่าวิธีไหนทั้งหมดเสียอีก

“คุณไม่ได้รับสิทธิ์นั้น คุณมีหน้าที่แค่ทำตามที่ผมต้องการเท่านั้น ลืมไปได้เลยที่จะมาร้องขออะไรอีก เพราะคุณตัดโอกาสของตัวเองตั้งแต่ตอนที่คุณกระโดดหนีผมทางหน้าต่างแล้ว” เดนนิสปิดทางรอดใดๆ ของหญิงสาว ไม่สนใจว่าเธอจะใช้วิธีไหนเพราะมันไม่มีทางจะได้อผล

เจนมองเขาอย่างตัดพ้อ กัดริมฝีปากเมื่อชายหนุ่มใช้มือแข็งแรงแยกขาเธอออกจากกัน แต่พอเขาจะก้มลงไปหาความมดงามตรงหน้าเธอก็หนีบขาอีก

ในเมื่อเธอไม่ยอมให้เขาได้สำรวจด้วยใบหน้าและปลายลิ้น เขาก็มีอีกวิธีที่จะสำรวจเธอแบบแนบชิดและแนบแน่น

เดนนิสยกสะโพก ถอดกางเกงออกจากตัว จากนั้นก็หันหน้ามาหาเหยื่อตัวน้อยที่นอนผวาอยู่ ดวงตาสีน้ำตาลมีน้ำตาวิ่งขึ้นมหลังจากมันเหือดแห้งไปสักพัก ชายหนุ่มนึกเอ็นดูเท่าที่ไร้เดียงสานั้นอย่างที่สุด เขาโน้มตัวลงทาบทับร่างแบบบาง จูบซับน้ำตาที่แก้มจนรับรู้ได้ถึงรสชาติของมัน

“ร้องให้ทำไมสาวน้อย” เขาถามซิดริมฝีปากอัมบวมแฉ่งที่เกิดจากการกระทำของตัวเอง ขณะที่หญิงสาวส่ายหน้าแทนคำตอบ

“จำไว้เจเน ทำตัวว่าง่ายแล้วชีวิตคุณภายใต้การดูแลของผมนะ ดีขึ้น” เขาบอกขณะหยัดกายขึ้นสูง มองกุหลาบสีหวานที่เบ่งบานอยู่ตรงหน้าซึ่งเร่งเร้าให้เขาเข้าไปหา

ชายหนุ่มไม่รอช้า ค่อยๆ ใช้ส่วนแข็งซึ่งสัมผัสเกสรสีชมพูเข้มเบาๆ ถูไถไปมาอย่างเชื่องช้า จนร่างงามที่ตอนแรกทั้งสั่นทั้งสะดุ้งตอนนี้กลับอ่อนยวบลงราวกับถูกหลอมเหลว ใบหน้าน่ารักนั้นเบือนหนีดวงตากลมโตปิดสนิท ราวกับไม่อยากให้เห็นภาพทรมานสายตา แต่เจเนหาว่าไม่พอ ยิ่งเธอหลับตา สัมผัสนั้นก็ยิ่งบาดลึกในความทรงจำ ทุกการเคลื่อนไหวของเขาแม้จะบางเบาและแผ่วแผ่ว แต่ก็ทำให้กายเธอร้อนรุ่ม

ชายหนุ่มก้มลงมองกลุ่มน้ำหวานหยาดเยิ้มที่ไหลออกมาตกทาย เขาใช้แกนกายสัมผัสมันและวกกลับมาที่เกสรอันอ่อนไหว ถูไถไปมาหยอกล้อจนได้ยินเสียงหายใจหนักๆ ของคนใต้ร่าง ใบหน้าหญิงสาวแดงร้อนจากสัมผัสหวามไรรวกับคนจับไข้

“บอกสิว่าความรู้สึกยังงั้นเจเน” เขาโน้มตัวมากระซิบถาม พร้อมขบกัดติ่งหูบอบบางนั้นเบาๆ

เจเนรู้สึกราวกับร่างกายเธอจะปริแตก กำลังจะทนไม่ไหวกับความรู้สึกบางอย่างในกายที่เรียกร้องบางสิ่งมากกว่า บางสิ่งที่เธอเองก็ยังไม่หาคำตอบให้ตัวเองไม่ได้

“ฉันไม่รู้” เธอบอกพร้อมหลบหายใจถี่ขึ้นเมื่อเขายังถูไถตรงตุ่มไต่สีเข้มนั้นไม่หยุด อยากจะร้องออกมาดังๆ แต่ก็ไม่รู้จะร้องออกมาแบบไหน

“เดี๋ยวคุณก็รู้” เคนนิสกัดฟันพูดขณะเปลี่ยนเป้าหมายเพื่อแทรกกายแกร่งเข้าไปในช่องทางหยาดเยิ้ม

แม้จะใจเย็นรอคอยจนเธอพร้อม แต่ช่องทางที่เข่าเพิ่งได้สำรวจเป็นคนแรกก็ยังคงแคบไม่พอดีสำหรับเขาอยู่ดี หญิงสาวได้ร่างกรีดร้องเมื่อเขาแทรกกายลึกเข้า ทุกการเคลื่อนไหวของเขาล้วนสร้างความเจ็บปวดให้เธอ แต่ก็น่าแปลกที่ในความเจ็บปวดนั้นกลับแฝงความรู้สึกบางอย่างที่รุนแรงกว่า

เดนนิสกัดฟันจนกรามขึ้นเป็นสันนูน ใบหน้าแดงก่ำจนน่ากลัวว่าหากคนได้ร่างขยับตัวมากกว่านี้เขาคงควบคุมอารมณ์เอาไว้ไม่อยู่

“อยู่นิ่งๆ ถ้าคุณไม่อยากจะเจ็บตัวเจเน” เขาระชิบบอกเธอ ใบหน้าคมเข้มนั้นเหยเก

เจเนที่กำลังพยายามดิ้นหนีสัมผัสเจ็บปวดยอมหยุดนิ่ง ไม่กล้าแม้แต่จะหายใจ เธอจ้องมองใบหน้าแดงก่ำของเขาอย่างนឹกลัว ทันทีที่ชายหนุ่มค่อยๆ ยกสะโพกขึ้นและกดมันลงไปอีกครั้ง เจเนก็สุดลมหายใจเข้าลึกเมื่อถูกความวาบหวามและเจ็บปวดเข้าโจมตี

เดนนิสขยับสะโพกสอดเข้าออกจากกายเธอเชื่องช้า ดูเหมือนคนได้ร่างเขาจะไม่พอใจ เธอส่งเสียงฮึดฮัดเมื่อเห็นเขาหยุดพัก เขาเรียวยาวรัดเขาแน่นขึ้นคล้ายกระตุ้นให้เขาขยับเข้าหาอีก

“ใจเย็นๆ คนสวย” เดนนิสกระชิบเมื่อรับรู้ถึงภาษากายที่ดูเหมือนจะไปไวกว่าความคิด ชายหนุ่มถอดดองตัวตนออกมาจนเจเนผวา เขาหยุดเพื่อฉีกซองนำเครื่องป้องกันมาสวมใส่ และคราวนี้เขาแทรกกายลึกจนสุดในคราวเดียว

“อ้อ!” เจเนหวีดร้องเมื่อถูกชายหนุ่มแทรกกายเข้ามารวดเร็วในทีเดียว รู้สึกว่าเลือดในกายกำลังเดือดเป็นไอเมื่อหนุ่มเจ้าสำราญขยับสะโพกรวดเร็วกว่าครั้งแรก จากที่เคยรังเกียจสัมผัสเขา ตอนนี้เธอกำลังส่งเสียงครางออกมาอย่างห้ามไม่อยู่

ชายหนุ่มยิ้มอย่างพอใจ จะอย่างไรผู้หญิงก็ต้องพ่ายแพ้ต่อผู้ชายอยู่ดี

“ร้องออกมาไม่ต้องอาย เอาเลยที่รัก ผมชอบฟังเสียงหวานๆ ของคุณ” เขาบอกขณะควบขยับเร็ว แต่อยู่ดีๆ เคนนิสก็หยุดกึก ถอดถอนกายออกมาจนหมดสิ้น

เจนเซจก็เมื่อจู่ๆ เขาก็หยุดการเคลื่อนไหวอันแสนรุ่มร้อนนั้น ความรู้สึกบางอย่างที่กำลังจะปะทุถูกกระชากออกไปอย่างรวดเร็ว

เคนนิสจัดการปลดเข็มขัดที่พันนาการข้อมือสีขาวเล็กออก จับเธอให้เปลี่ยนท่าเป็นคว่าหน้า ยกสะโพกสว้ยขึ้นมาในท่าคุกเข่า จัดการจับมือน้อยให้เกาะหัวเตียงเอาไว้แน่น โดยที่เจนเองก็ทำตามเขาอย่างว่าง่าย เพราะตอนนี้สมองเธอว่างเปล่าไร้เรี่ยวแรงดิ้นรนขัดขืนใดๆ อีก ชายหนุ่มจึงมองกุหลาบงามจากด้านหลัง ดอกไม้สีชมพูบริสุทธิ์นั้นแดงและบวมขึ้นเล็กน้อยจากการกระทำของเขา เคนนิสจึงเอื้อมมือไปสัมผัสความอ่อนนุ่มนั้นเบาๆ

“ฮะ!” เจนร้องเมื่อไม้คั่นเคยกับท่วงท่าที่เขาเข้าหา ครางกระเส้าเมื่อเขาวนนิ้วกับเกสรดอกไม้สีสว้ย

ชายหนุ่มเองก็ทนไม่ไหว ดอกไม้งามบานเบ่งนั้นช่างยั่วใจ เชิญชวนให้เขาเข้าไปเซยชมใกล้ๆ ในแบบที่เคนนิสเองก็ไม่เคยรู้สึกมากมายขนาดนี้กับใครมาก่อน เขาค่อยๆ โน้มใบหน้าลงจนชิด ใช้ริมฝีปากครอบครองเกสรสีหวานเอาไว้

ลิ้นร้อนและหมวดเคราสากระคายสร้างคามหฤหรรษ์ให้เจนอย่างที่ไม่สามารถอธิบายเป็นคำพูดได้ เธอสูดหายใจลึกถี่อย่างต้องการจะระบายความครัดเคร่ง

“คุณ ฮะ! คุณเคนนิสคะ อย่าทรมานฉันเลยคะ ปะ ปล่อยฉันไปที” เธอขอร้องเขาเสียงระหอย ไม่รู้ว่าควรรู้สึกอย่างไรกับการกระทำอันน่าละอายนี้

ชายหนุ่มไม่ฟังคำร้องขอ เขากลับใช้ลิ้นสากนั้นปาดไล่ไปตามดอกไม้งามเชื่องช้า เบาสลับเร็ว บางครั้งก็ดูดกลืนรวกกับจะต็มกิน

น้ำหวานหยาดเยิ้มในกายเธอจนหมดสิ้น แถมยังใช้นิ้วเรียวยาวนั้น แทรกลึกเข้าออกสัมผัสกับปลายลิ้น ชายหนุ่มหยุดเมื่อรับรู้ได้ว่าเธอ ขาสั่น เริ่มจะทรงตัวไม่ไหว เขาจึงขยับตัวขึ้นในท่าคุกเข่า มือใหญ่จับ เอวคอดเหมาะมือเอาไว้เพื่อพยุงร่างน้อยที่เริ่มอ่อนแรงให้ยังอยู่ใน ท่าที่เขาชื่นชอบ

เดนนิสยังไม่เลิกทรมานเธอ เขาค่อยๆ ใช้ปลายความแกร่งถูไถ ไล้ขึ้นลงอย่างคราคร่า เจนเกร็งตัวรอรับสัมผัสสวาบหวน ชายหนุ่ม ยังอดทนหยอกเย้าเธอต่อไปจนกระทั่งเริ่มรู้สึกถึงความฉ่ำเยิ้ม เขาก็ แทรกกายเข้าลึก

เจนร้องครางด้วยความสุขสมเมื่อเขาแทรกตัวเข้ามา แะเอาไ่ว่ นิ่งแถมยังบดขยี้ลงมาจนเธอร้องไม่เป็นภาษา เขาขยับกายออกมาจน เกือบสุดแล้วสอดลึกลงไปในตัวเธอรวดเร็วอีกครั้ง คราวนี้เดนนิสไม่ได้ แะเอาไ่ว่นิ่งๆ เช่นเดิม แต่เขาขยับหมุนวนสลับเข้าออกเร็วเร็ว

“อ้า อ้า!” เจนครางอย่างห้ามไม่อยู่ ลืมความอายไปชั่วขณะ เหลือเพียงความวาบหวนสะท้านรุนแรงที่เดนนิสมอบให้ หญิงสาว ทรวดตัวลงอย่างหมดแรง หายใจเร็วถี่ ใบหน้าและผิวกายแดงไปทั้งตัว

ทว่าเดนนิสไม่ปล่อยเธอไว้นานนัก เขาขยับในท่างั้น ยกตัวอัน อ่อนปวกเปียกของเธอขึ้นมานั่งบนตักเพื่อให้ครอบครองความใหญ่โต ของเขา ชายหนุ่มสอดปากให้แก่ความคับแน่น จับใบหน้าหญิงสาวให้ แหงนเงยเพื่อสบตาเป็นประกายด้วยแรงปรารถนาของตน จวบขั้ริมฝีปากอวบอ้อมร้อนแรง ทำเอาเชลยสาวตัวดิ้นตอบรับการรุกรานจน เดนนิสครางหนักในลำคออย่างถูกใจ

“คุณวิเศษมากเจน”

เจนได้แต่หลบตา ซุกหน้ากับไหล่เขา นึกอับอายขึ้นมาทันที

เดนนิสไม่ปล่อยให้เธอได้อายนานนัก เพราะเขาชอบเจนที่แสน ร่ำร้อนมากกว่า ชายหนุ่มจึงจับเอวคอด ยกตัวเธอขึ้นลง เขาครางแหบ

ต่ำในลำคอกับแรงกดกระแทกจากการกระทำของตัวเอง

“ลองทำเองดูสิ” เขากระซิบบอกคนตัวอ่อนให้ลองขยับกายตาม
จังหวะที่เธอชอบ

เจนส่ายหน้าไปมาจนเส้นผมดำยุ่งเหยิง

“ลองดูสิแล้วคุณจะชอบ” เคนนิสเร่งเร้าพลางช่วยประคองจับ
เอวคอยยกขึ้นลง ไม่กี่ครั้งหญิงสาวก็ยอมขยับตามที่เขาต้องการ
ชายหนุ่มคำรามเมื่อหญิงสาวข้างเขาร้อนราวจะแผดเผาเขาให้ละลาย
เจนขยับแค่ไม่กี่ครั้งก็กระตุกและนิ่งไปชั่วอึดใจ

เคนนิสประคองเธอให้ล้มลงบนที่นอน ส่วนกลางกายทั้งสองนั้น
ยังเชื่อมต่อกัน เขาเรียวงามยังตัวครอบตัวเขา ชายหนุ่มขยับกายเข้า
ออกซ้ำๆ ในจังหวะที่เขาแทรกลึกเข้ามา เธอเกี่ยวกระหวัดเอวเขา
เอาไว้แน่น คนมากประสบการณ์ยอมทำตามราวกับรู้ใจ แถมเพิ่มแรง
กดลงไปจนหญิงสาวได้ร่างครางออกมาด้วยความสุขสม

เมื่อแน่ใจว่าเธอปลดปล่อยความครัดเคร่งออกจากกายจนหมด
เขาก็ขยับสะโพกสอดรับเร็วเป็นจังหวะตามใจตัวเอง จนในที่สุดก็ปลด
ปล่อยความอดทนอดกลั้นทั้งหมดออกมา แล้วจึงล้มกายลงทับ
ร่างเล็ก ชบหน้านึ่งกับอกอัมสว

เจนหายใจหอบถี่ รู้สึกสุขสมจนร่างกายแทบแตกออกเป็นเสี่ยงๆ
แต่เมื่อความร่ำร้อนผ่านพ้นไป ความอับอายก็กลับเข้ามาแทนที่ เธอ
ขยับดินเพื่อให้คนที่ทับทับออกไปจากตัวเธอ แต่ดูเหมือนจะไม่มีผล
แถมคนตัวโตยังชูคำรามอย่างชัดใจ

“ฉันทนกันค่ะ” เจนประท้วงเพราะเริ่มจะหายใจติดขัดจากแรง
กดทับด้านบน

เคนนิสไม่ได้ตอบ เขาทำเพียงสลับที่ให้หญิงสาวขึ้นไปทับทับ
บนตัวเขาแทน มีोनากดศีรษะเล็กให้ขบลงที่อกเขาพลางลูบผมขึ้น
เหนือของเธอไปมาทั้งที่ยังหลับตาอยู่

“อยู่ใหม่ๆ ก่อนเด็กดีถ้าไม่อยากเดี๋ยวดร้อน” เขาบอกพร้อมหัวเราะ
ในลำคอเบาๆ

เจนรู้ว่าเขาไม่ได้ขี้เล่นๆ หญิงสาวจึงไม่กล้าแม้แต่จะหายใจแรง
ได้แต่นอนฟังเสียงหัวใจที่เต้นถี่รัวของเขาที่ค่อยๆ เต้นช้าลงจนกลับมา
อยู่ในจังหวะปกติ

4

เดนนิสลืมตาขึ้นมองกลุ่มผมสีดำเปียกชื้นของหญิงสาวที่นอนตัวแข็งอยู่บนอก เจนมีอะไรที่น่าแปลกใจให้เขาค้นหาอยู่เรื่อยๆ ทำท่าทางกำกวมเมื่อเธออยู่กับเพื่อนชายช่างแตกต่างจากหญิงสาวเร่าร้อนแต่ไร้เดียงสาเมื่ออยู่บนเตียงกับเขา ชายหนุ่มไม่รู้ว่าตนเองมาถึงจุดนี้ได้อย่างไร ที่ต้องใช้เงื่อนไขบางอย่างบังคับจิตใจผู้หญิงคนหนึ่งให้ยอมนอนกับเขา ถ้าใครรู้เข้าเขาคงอายจนแทบแทรกแผ่นดินหนี

เดนนิสไม่รู้ว่าเจนมีอะไรถึงดึงดูดเขานัก อาจจะตั้งแต่ท่าทีที่หมางเมินไม่สนใจราวกับเขาไม่มีตัวตนอยู่บนโลกนี้ ท่าทางการเดินเซิดหน้าจนผมหางม้าสีดำกวัดแกว่งไปมามันชวนให้เขาอยากเอามือไปดัดเล่น เดนนิสถึงกับจินตนาการถึงตอนที่เขาจะใช้มือดัดมันตอนทำอะไรบางอย่างกับเธอ ความคิดซุกซมนั้นโผล่เข้ามาในหัวตั้งแต่วันที่พบเธอครั้งแรก แทบไม่ต้องไตร่ตรองอะไรมากมาย คล้ายกับว่าร่างกายเขามั่นโหยหาเธออยู่เงียบๆ และเมื่อได้สัมผัสและลิ้มลอง เดนนิสก็รู้สึกว่าเขาคิดไม่ผิดเลยกับความพยายามอันน่ารังเกียจเพื่อที่จะให้เธอมาอยู่ใต้ร่างเขา

มือใหญ่ลูบผมสีดำขึ้นเหนือซ้ำๆ รับรู้ถึงการตื่นตัวของหญิงสาว ผิวสีน้ำตาลที่นอนแนบร่างเขา ชายหนุ่มก้มหน้าลงสูดกลิ่นผมขึ้นเหนือที่

ปะปนกับกลิ่นกายของเธอและกลิ่นแชมพูที่เธอใช้

ให้ตาย! พอคิดถึงแชมพูเขาก็คิดถึงการอาบน้ำ คิดถึงห้องน้ำ และการร่วมรักกับเธอในห้องน้ำ มันช่วยไม่ได้ที่ความคิดเจ้าเล่ห์ของเขาจะปลุกอะไรๆ ในตัวเขาให้ตื่นตัวยากที่จะควบคุม และคนที่นอนนิ่งแข็งที่อกก็ดูเหมือนจะเกร็งขึ้นกว่าเก่าเมื่อรับรู้ถึงสัมผัสนั้น

เจนทนนอนบนตัวเดนนิสแบบนี้ต่อไปไม่ได้แล้ว อะไรบางอย่างเตือนให้เธอรับรู้ถึงอันตราย หญิงสาวพยายามชันตัวลุกขึ้นและขยับออกจากอ้อมแขนแกร่งที่กอดเธอไว้อย่างหลวมๆ

“ขอฉันลงไปได้ไหมคะ ฉันอยากเข้าห้องน้ำ” เจนสบสายตาสีฟ้าอ่อนที่อยู่ใกล้แค่คืบ

“แล้วคุณเป็นเด็กดีหรือยังล่ะสาวน้อย” หนุ่มเจ้าเล่ห์ถาม อดจุมพิตริมฝีปากอímบวมเฒ่าของเธอเบาๆ ไม่ได้

“ฉันไม่หนีแล้วค่ะ จะตามใจคุณทุกอย่าง” เจนตอบเขาเบาๆ ลืมตาขึ้นเมื่อเขาผละริมฝีปากออก เธอมองแค่ดวงเขาเท่านั้น เพราะไม่กล้าสบตาแม่แต่นาทีเดียว

เดนนิสยิ้มพอใจกับคำตอบ เขาจึงยอมปล่อยเธอลงจากตัวเขาแต่โดยดี

เจนลุกขึ้นนั่งมองหาเสื้อยืดที่ถูกเหวี่ยงไปอยู่ปลายเตียงแล้วหยิบขึ้นมาสวมลวกๆ ไม่ลืมคว้าเอาชุดชั้นในติดมือมาด้วย หยิบกางเกงยีนส์สีดำมาสวม จากนั้นจึงลุกขึ้นยืน แม้ไม่มั่นคงนัก แต่เธอก็เดินไปถึงห้องน้ำแบบไม่ล้มพับลงไปเสียก่อน

เดนนิสมองตามหญิงสาวที่เดินเซเล็กน้อยแล้วยิ้มช้า จากนั้นเขาก็ลุกขึ้นเดินไปยังห้องน้ำโดยไม่สนใจร่างกายเปลือยเปล่าของตนเอง เพราะในหัวเต็มไปด้วยจินตนาการชวนวาบวาม ซึ่งหากเจนรู้เข้า เธอคงวิ่งหนีเขาแบบไม่ต้องคิด แต่เรื่องอะไรเขาจะบอกเธอ เขาจะทำไมันเลยต่างหากล่ะ

เจนสะดุ้งสุดตัวเมื่ออยู่ดีๆ ประตูห้องน้ำก็ถูกเปิดออก เธอหันไปเผชิญหน้าคนที่บุกรุก ยังไม่ทันจะออกปากได้ เจ้าตัวก็เข้ามาประชิดตัว ผสมสีทองแดงของเขาเปื้อยกลูไปตามศีรษะและใบหน้า แต่เขาไม่สนใจที่จะปิดมันออก มือเรียวกลับยื่นไปโอบรอบตัวหญิงสาวที่ยืนตัวสั่นได้สายน้ำอุ่น

ชายหนุ่มก้มลงสัมผัสริมฝีปากอวบอิมเย็นชืดแล้วแทรกปลายลิ้นสู่โพรงปากแสนหวานและอุ่นร้อน ร่างกายเปลือยเปล่าที่เสียดสีกันสร้างความรู้สึกแปลกใหม่ให้แก่หญิงสาว มือเรียวของเขาบัดปายเคঁลันคลึงไปทุกส่วนสัดซึ่งงดงามดังภาพวาด หญิงสาวพยายามใช้มือดันหน้าอกของคนตัวโตให้ออกห่างเมื่อรับรู้ถึงสัมผัสที่เริ่มจะลึกล้ำเข้าไปทุกที

“คุณเข้ามาทำไมคะ” เจนถามเขา ใบหน้าแดงก่ำ ตัวเธอร้อนแทบเป็นไอ

“มาอาบน้ำ” เคนนิสตอบที่อูๆ แต่การกระทำเขามั่นไม่น่าจะใช่แค่อาบน้ำ มือเรียวยาวของเขาโอบรอบเอวคอดของเธอ ปลายนิ้วลูบไล่ไปตามผิวเนื้อเนียนเพียงเบาๆ แต่กลับสร้างความพลุ่งพล่านจนแทบเดือด

“จึ้นฉันออกไปก่อนนะคะ เชิญคุณตามสบาย” เจนพยายามบั่นหน้าให้หนึ่ง เตรียมเลี้ยงออกจากพื้นที่อันตราย แต่แขนเรียวกลับถูกดึงเอาไว้ ไม่ให้ออกไปจากห้องอาบน้ำอันคับแคบ

“ไหนว่าจะเป็นเด็กดีแล้วไง” คนเจ้าเล่ห์ใช้สายตาคมที่เคยตริंगเธอไว้อย่างได้ผล

“ไม่เอาค่ะ ฉัน ฉันว่ามันไม่เหมาะะ” เจนบิดแขนไปมา ปฏิเสธคนเอาแต่ใจ ทั้งๆ ที่รู้ว่าเป็นไปได้ยาก

เคนนิสไม่ฟังคนที่พยายามหาทางหนีทีไล่ เขาดึงเธอให้กลับเข้ามาได้สายน้ำ โนม์ใบหน้าลงมาจุมพิตเธออีกครั้ง คนมากประสบการณ์

จุมพิตยั่วเข้านิกชอบปากอึมนุ่มนี้เหลือเกิน ลื่นร้อนสอแตกเข้าหา
เกี่ยวกระหวัดลิ้นเล็กที่ยินยอมให้เขาทำตามใจอย่างยอมแพ้

หญิงสาวเรียนรู้จากครั้งที่แล้วๆ ว่าไม่มีอะไรขวางคนอย่าง
เดนนิสได้ ถ้าเธอขัดขึ้น รังแต่จะทำให้ไฟในกายเขาลุกฮือ เธอจึงเลือก
ที่จะโอนอ่อนตามแรงชักจูงของเขาแทนที่จะขัดขึ้นอย่างเคย

เดนนิสย่อตัวลง สอดมือกับท่อนขาเรียวงามเพื่อยกร่างบอบบาง
ขึ้นมาโอบกระชับที่เอว มือใหญ่ประคองบั้นท้ายสวยให้อยู่ในท่วงท่าที่
ต้องการ ปากยังคงจูบซับพัวพันกับหญิงสาวแล้วพาเธอไปจนชิดผนัง
ยกเธอสูงขึ้นอีกเล็กน้อยจนบัวคุ้งามชูชันอยู่ตรงหน้า

เขาไม่รีรอที่จะครอบครองเกสรสวยเอาไว้ ดูดกลืนด้วยแรง
หนักเบาสลับกันจนหญิงสาวหายใจหอบถี่อย่างควบคุมไม่ได้ เมื่อ
เขาปล่อยยอดดอกเธอเป็นอิสระ เดนนิสก็ใช้ปลายลิ้นปัดผ่านเกสรนั้น
ซ้ำๆ อย่างยั่วยวนจนคนถูกกระตุ้นตัวสั่นหลอมละลายอยู่ในอ้อมกอด
เขา ถ้าเป็นทรงจั่วห้องนั่งเล่นจะทำยากเพราะมันมีช่องสองซีก

ชายหนุ่มยิ้มพอใจเมื่อหญิงสาวมีท่าที่โอนอ่อนไม่เกียจคร้าน มือ
ข้างหนึ่งลูบคลำลงไปจนพบกับแอ่งน้ำหวานชุ่มฉ่ำ เขาแทรกนิ้วเข้าไป
ทักทายเพียงเล็กน้อย แต่คนถูกกระทำกลับส่งเสียงหวานให้เขาได้
ชื่นใจ ชายหนุ่มยิ่งอีกเหม็นเมื่อเธอตอบรับสัมผัสเขาอย่างไม่เกียจคร้าน
แล้วจับตัวตนจ่อที่กุหลาบงามร้อนแรง ยกสะโพกงามขึ้นเล็กน้อยเพื่อ
แทรกกายเข้าไปในตัวเธอได้ถนัด ทุกจังหวะการชำแรกแทรกกาย
ของเขาสร้างความปั่นป่วนให้หญิงสาวเป็นอย่างมาก จนกระชับเรียวยาว
โอบรอบเอวสอแบน เรียวโอบรอบลำคอหนา ใบหน้าขบขันอยู่กับไหล่
เขาข้างหนึ่ง

ชายหนุ่มขยับตัวขึ้นในท่าที่มันคงขึ้น ค่อยๆ ขยับเข้าออกจาก
กายเธอซ้ำๆ หญิงสาวกัดฟันแน่นด้วยความเสียวซ่า คนเอาแต่ใจ
ก็ยังขยับเชื่องช้าคล้ายทรมานเธอ หญิงสาวที่เพิ่งได้รับสัมผัสแปลก

ใหม่สุดปากเมื่อเขาขยับอีกครั้ง คราวนี้มันเสียวชานจนยากจะบรรยาย เธอจึงตัดสินใจฝึงคมเขี้ยวที่แหล่เขาเพื่อระบายความครัดเคร่งภายใน กาย

ทว่าคนถูกกัดแทนที่จะโกรธ เขากลับชื่นชอบความเจ็บหน่วงที่ เหมือนเป็นการยืนยันว่าเขาทำให้เธอรู้สึกถึงตัวตนเขามากแค่ไหน เมื่อ เขาขยับเข้าออกในกายเธอรวดเร็ว สัมผัสแนบเนื้อให้ความรู้สึกวิเศษ ยิ่งกว่าครั้งไหนๆ นานแล้วที่เขาไม่ปรารถนาใครมากมายถึงเพียงนี้ ยิ่งดื่มกินเธอเท่าไรก็ยิ่งมัวเมาและไม่เคยพอ

เจนครางเมื่อเดนนิสเร่งจังหวะจากช้าเป็นรวดเร็วและรุนแรง ทุก แรงกระแทกกระทั้นนั้นทำเอาเธอแทบจะขาดใจให้ได้ แต่แทนที่จะเป็น ความทรมานเจ็บปวดอย่างที่เธอเคยคิด เธอกลับอยาก让他ทำแบบนี้ อีกครั้งแล้วครั้งเล่า

เดนนิสยิ้มใส่ตาคนลืมตัว จูบเธอหนักๆ ก่อนปล่อยสะโพกงาม ให้เป็นอิสระ ร่างงามรอยตัวลงมาตามตัวเขา ขาเธอสั่นนิดๆ เมื่อต้อง ยืนด้วยขาของตัวเอง ชายหนุ่มจับเธอหันหน้าเข้าหาผนัง จับมือเธอ ให้ยืนมั่นคงเอาไว้ และใช้มือใหญ่เคล้นคลึงหน้าอกขนาดพอดีมือหนักๆ ตามแรงอารมณ์ จากนั้นจึงบิดผมเธอไปอีกข้างหนึ่งเพื่อเปิดเปลือย ลำคอระหง ริมฝีปากบางสีสดดูดุ่มตรงชอกคอนุ่ม ขบกัดเธออย่าง มันเขี้ยว

หากเธอเป็นอาหาร เขาคงกินเธอไม่เหลือแม้แต่เศษ แต่ในเมื่อ เธอไม่ใช่เขาจึงทำได้เพียงระบายความกระหายอยากนั้นกับผิวบอบบาง ตรงฐานคอเธอเท่านั้น ส่วนนิ้วมือเรียวอีกข้างก็สร้างความกระสันให้ หญิงสาวด้วยการแทรกนิ้วลงกลางกายเธอ เข้าออกตามจังหวะดูดติ่ง ของริมฝีปาก

“อา” เจนครางหวิวเมื่อถูกกระตุ้นทั่วร่าง ขาเธอสั่นไหวแทบไม่มี แรงยืน

เดนนิสถอนนิ้วเรียวออก สองมือจับสะโพกสวຍให้ยกขึ้น มองดูความเบ่งบานสวยงามจากด้านหลัง ชายหนุ่มสัมผัสผัดดอกไม้งามช้าๆ เสียดสีไปมาอย่างใจเย็น เขาได้ยินเสียงเหมือนขัดใจจากหญิงสาวที่ยืนฟังผนังหนึ่ง จึงยกยิ้มมุมปากยอมสอแตรทกความอุ่นร้อนล้าลึกเข้าไปจนสุด สะโพกสอขยับขึ้นลงและโยกหมุนวนไปมา ชายหนุ่มครางลึกลับสัมผัสแนบแน่นที่ฝากฝังตัวตนเข้ากับเธออย่างแนบชิด

“ชอบไหม” เขาก้มลงกระซิบถามเสียงแผ่ว อยากรู้ว่าหญิงสาวมีความสุขขนาดไหน แต่เธอไม่ได้ตอบเขา เธอเพียงแค่ส่ายหน้าไปมาเร็วๆ แต่ปากอวบอิมกลับครางไม่หยุดเพราะความเสียวซ่า เดนนิสนึกมันเจี๊ยะจึงจงบอดคลึงความเร้าร้อนนั้นลงไปช้าๆ ลึกๆ และแนบแน่นหยุดนิ่งอยู่ในที่นั่น ไม่ขยับไม่ไหวติง แต่มือหนายังจับเอวเธอพุงไว้ไม่ให้ล้มลง

“เดนนิส” เธอเรียกเขาเมื่อคนตัวโตอยู่ดีๆ ก็หยุดนิ่งทั้งๆ ที่แรงกดลึกล้ำนั้นกำลังจะทำให้เธอขาดใจตาย

“ว่าไงคนสวຍ” เขากะซิบตอบที่ข้างหู แต่ยังไม่ยอมขยับมือบสิ่งที่เธอต้องการอย่างคนที่นึกอยากแกล้ง

“ยะ...หยุดทำไมคะ” เธอถามเมื่อเขาไม่ยอมพาเธอไปสัมผัสความรู้สึกร่าเริงกับพลุไฟที่แตกกระจายพราวเลื่อนทว่ามีความสุข

“ไม่อยากจะให้ผมหยุดเธอ” เขาถามเธอที่ริมหู ขบเม้มใบหูบอบบางเล่น “บอกมาสิว่าต้องการอะไร เณ อยากรให้ผมทำอะไร พูดมาให้ได้ยินชัดๆ หน่อยได้ไหม” เขาเอ่ยถาม ยังอยากแกล้งคนที่ยืนขาส้นอยู่ตรงหน้า

“ฉันไม่อยากจะให้คุณหยุด รักฉันอีกนะคะ ได้โปรด ฉันชอบเวลาที่คุณทำแบบนี้” เธอสารภาพอย่างอายๆ แต่ก็ยินยอมบอกเขาแต่โดยดี

คนที่รอฟังอยู่จึงยิ้มกว้าง จัดการขยับสะโพกเข้าหาอย่างรู้ใจว่า

เธอต้องชอบ “วิเศษเหลือเกินเจน คุณทำอะไรกับผม ทำไมผมถึงต้องการคุณขนาดนี้” เคนนิสบอกเสียงกระเส่า ในขณะที่สะโพกก็ขยับสร้างความสุขสมให้หญิงสาวไม่หยุด ไม่นานเธอก็เกร็งจนตัวสะท้าน และคนนำทางก็ขยับเข้าอกรวดเร็วรุนแรงแล้วถอดถอนตัวเองออกมาปลดปล่อยภายนอก

ร่างบอบบางแทบไม่มีแรงยืนไหว เธอชวนชบอคนตัวโตที่กำลังล้างเนื้อล้างตัวให้เธออยู่ มือไม้เขาจับไล่ไปตามตัวเธออย่างถนอม เสรี แล้วก็นำผ้าเช็ดตัวพันร่างน้อยแล้วอุ้มเธอไปส่งถึงเตียงนอน

“หลับสักตื่นนะสาวน้อย คุณเหนื่อยมากพอแล้ว” เคนนิสกระซิบขณะวางเธอลง ดึงผ้าเช็ดตัวออกแล้วจัดการห่มผ้าให้ ส่วนตัวเขาก็เดินเข้าห้องน้ำอาบน้ำตามปกติ ปล่อยให้หญิงสาวนอนพักเอาแรง

ร่างกายเขามันตื่นจนไม่สามารถข่มตาหลับได้อีก เขาจึงเลือกที่จะออกมานั่งทำงานเงียบๆ อยู่อีกฝั่งของห้อง เพราะยังมีงานหลายอย่างที่เขาต้องรีบทำให้เสร็จ ทั้งการตัดสินใจเปิดตัวไลน์เสื้อผ้าสำหรับผู้หญิงเพิ่มขึ้น การจัดตารางสัมภาษณ์หรือออกงานต่างๆ ที่ผู้จัดการส่งมาให้เขาเลือก แต่ตอนนี้มือเขากลับโพล้ไปเปิดอ่านอีเมลที่เพิ่งถูกส่งเข้ามาแทน

ข้อมูลหญิงสาวที่ชื่อ เจน โทมัส มาอยู่ในมือเขาอย่างง่ายดาย เธออายุแค่ยี่สิบสาม ซึ่งอ่อนกว่าเขาอยู่หลายปี เรียนจบด้านการเงินและบัญชีแต่ฝันอยากเป็นนักแปล ชายหนุ่มขมวดคิ้วกับวุฒิการศึกษาและความฝันที่ขัดแย้งกันอย่างสิ้นเชิงของเธอ เจนเป็นบัณฑิตจบใหม่จากมหาวิทยาลัยดังแถมยังเป็นนักเรียนทุนเสียด้วย

เคนนิสแม้ปากครุ่นคิดถึงความปลอดภัยของผู้หญิงที่กำลังเป็นจุดสนใจของเขา คนส่วนใหญ่เลือกเดินตามความฝัน แต่ทำไมคนอย่างเจนถึงเลือกเรียนอะไรที่ไม่ใกล้เคียงกับความฝันของตัวเองเลย ความ

สงสัยของชายหนุ่มค้างอยู่ได้ไม่นาน เมื่อเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัว
ของเธอที่เขาได้ข้อมูลมาทำให้เดนิสยิ้มออกในที่สุด

นี่ละสิ่งที่จะทำให้ เจน โทมัส อยู่กับเขานานตราบเท่าที่เขา
ต้องการ